

vergadering **C119 – FIN6**

zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 19 februari 2013

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toenemende intolerantie ten aanzien van kinderen en de imagoschade die Vlaanderen hierdoor oploopt in het buitenland - 42 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president over het al dan niet voeren van een debat over de politieke rol van de koning en dit in het kader van de commotie rond de kerstboodschap van de koning - 546 (2012-2013)	10
Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over aandacht voor regionale omroepen bij overheidscommunicatie - 697 (2012-2013)	12
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het marien ruimtelijk plan - 701 (2012-2013)	16
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aanbevelingen van de Vlaamse Luchthavencommissie - 731 (2012-2013)	18
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontmoeting tussen de federale premier en de ministers-presidenten van de deelstaten, in het licht van het Stabiliteitspact - 740 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de visie van viceminister-president Geert Bourgeois op de implementatie van de zesde staatshervorming - 951 (2012-2013)	22
Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot de Plantentuin van Meise - 913 (2012-2013)	32

■

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Interpellatie van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toenemende intolerantie ten aanzien van kinderen en de imagoschade die Vlaanderen hierdoor oploopt in het buitenland - 42 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, ik wil u danken dat ik in deze overwegend mannelijke commissie het woord mag voeren over spelende kinderen.

Minister-president, deze vraag is als het ware een noodkreet. Ik heb mijn interpellatieverzoek geschreven op het moment dat de GAS-boetes (gemeentelijke administratieve sanctie) uit de kast werden gehaald om te gebruiken tegen kinderen en jongeren die met sneeuwballen durfden te gooien.

Die sneeuwballen, minister-president, zijn letterlijk en figuurlijk het topje van de ijsberg. Ik heb eens opgezocht hoeveel berichten in één maand tijd handelen over overlast door kinderen. Het gaat van een kinderdagverblijf in Mariakerke bij Gent, dat van de jeugdrechter moet sluiten vanwege de luidruchtige kinderen en hun stinkende luiers. Het gaat om veertien kinderen, wat wil zeggen dat veertien werkende ouders een andere oplossing moeten zoeken voor hun kind, en dat de vrederechter de investeringen van een jonge ondernemer – het ging om een private crèche – gewoon van tafel veegt.

Het gaat voorts ook over een juridisch adviseur, die voorstelt om rond een kinderdagverblijf in Asse een geluidsdempende muur van drie meter op te trekken. Het gaat over een nieuw verbodsbord in Wetteren: ‘verboden te voetballen’. Het is te gek om los te lopen.

Sinds ik mijn interpellatieverzoek heb ingediend, is er nog een nieuw geval bij gekomen. Op 9 februari verbodt een vrederechter dat voetbalclub Eendracht Houtem uit Sint-Lievens-Houtem nog op het terrein van de club zou spelen, omdat anderhalf jaar geleden een paar burens een klacht indienden wegens overlast. Dat wil zeggen dat een veertigtal kleine voetballertjes niet meer kunnen spelen, tot grote ergernis van de ouders.

Ik richt deze interpellatie tot u, minister-president, omdat ik met deze problematiek al vier jaar rondtrek in de Vlaamse Regering. Minister Vandeurzen zegt: u hebt groot gelijk, dit is een groot probleem, maar ga eens bij mevrouw Schauvliege, want in Nederland bestaat er zoiets als geluidsoverlast door kinderen, misschien kan dat in de VLAREM-wetgeving (Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning). Minister Schauvliege zegt vervolgens dat dat niet kan en stelt voor om bij de minister van Jeugd langs te gaan, die misschien wel iets kan doen. Minister Smet zegt: u hebt gelijk, mevrouw Vogels, we zullen een charter ondertekenen, samen met alle partijen, om te zeggen dat we spelende kinderen belangrijk vinden. Maar er gebeurt niets. En dus kom ik bij u terecht.

Het belang van dit thema kan niet onderschat worden, minister-president, ook al kijken u en de collega's nu een beetje meewarig. De hoofdbezigheid van kinderen is spelen, ravotten, hun grenzen verleggen, om ter hardst lopen, om ter hoogst klimmen. Ik weet dat u een verleden hebt bij de Chiro. U denkt ongetwijfeld met heel veel goede herinneringen terug aan de tijd dat u met de Chiro vrij kon lopen en ravotten en in de bossen spelen. Vandaag kan dat steeds minder, met alle gevolgen van dien voor de gezondheid.

Wellicht zullen wij allemaal weer verbaasd opkijken als morgen een zoveelste onderzoek van een of andere universiteit stelt dat een op de vijf kinderen in Vlaanderen te dik is, of dat de conditie van onze kinderen ondermaats is. Overgewicht heeft te maken met gezonde voeding, maar ook met beweging. Dat weet u beter dan wie ook. U bent een sportief iemand, u jogt, u loopt halve en hele marathons, u doet triatlons. Maar weet u dat onze kinderen 52 procent van hun verplaatsingen doorbrengen op de achterbank van de auto? Dat zijn cijfers uit de jaren

90. Misschien moeten we eens onderzoeken hoe dat ondertussen geëvolueerd is. Het zal er zeker niet op verbeterd zijn. Die 52 procent is al 40 procent meer dan in de jaren 70.

Spelende kinderen heten vandaag overlast. In plaats van te 'sjotten' – voetbal is verboden want het maakt lawaai en de bal zou tegen een auto kunnen belanden – moeten kinderen vandaag chatten. Achter de computer zijn ze braaf. Maar ze bewegen niet. En de gezondheidsproblemen stapelen zich op.

Het wordt nog erger, minister-president, als we de effecten op de geestelijke gezondheidszorg bekijken. Drukke kinderen zijn van alle tijden, maar op dit moment worden ze steeds meer gediagnosticeerd als ADHD-kinderen (attention deficit hyperactivity disorder). Ze krijgen Rilatine. En die cijfers zijn echt hallucinant. Het aantal kinderen dat Rilatine krijgt, is de voorbije jaren gestegen met liefst 35 procent. 66.000 Vlaamse kinderen nemen Rilatine. Ik heb de collega van de N-VA, de heer Ide, er vanmiddag nog mee geprikkeld in de Senaatscommissie voor de Sociale Zaken: 4 op de 5 Rilatinepillen die in ons land worden voorgeschreven, worden voorgeschreven aan Vlaamse kinderen. Er is geen enkele reden om te denken dat een Vlaams kind meer aanleg heeft voor ADHD dan een Waals kind. Alleen is het voorschrijfgedrag anders, is de intolerantie groter en de plek om te spelen in Vlaanderen veel beperkter, met als gevolg dat men voor drukke kinderen veel sneller naar medicatie grijpt.

De gevolgen van Rilatine op lange termijn zijn nog onvoldoende bekend, maar bijvoorbeeld professor psychoanalyse Stijn Vanheule van de UGent stelt dat een probleem veel sneller dan vroeger bestempeld wordt als een stoornis, en dat je een kind zo eigenlijk de boodschap meegeeft dat het op een of andere manier gestoord is. Ik houd mijn hart vast, zegt professor Vanheule, voor de impact op de latere identiteitsvorming van de kinderen. Nu al blijkt dat kinderen in de puberteit er heel wat problemen mee hebben.

Nog belangrijker, Micha de Winter, hoogleraar Pedagogiek aan de Universiteit Utrecht, voert een longitudinaal onderzoek en toont aan dat van de tien kinderen die op lagereschoolleeftijd de diagnose ADHD hadden en dus Rilatine als medicatie kregen, er op 18 jaar nog één bevestigd wordt met dezelfde diagnose. De anderen waren gewoon drukke kinderen, waar wij geen ruimte meer voor hebben, die wij niet meer kunnen laten spelen, die wij medicaliseren.

Minister-president, we zijn niet goed bezig. Ik heb in mijn interpellatieverzoek met een knipoog verwezen naar het feit dat we tot in Moskou en in Canada de media haalden met ons verbod op het sneeuwballen gooien. Ook als het gaat om die Rilatine, zijn we niet goed bezig. Minister-president, ik roep u op om dit probleem au sérieux te nemen. Ik vraag u om samen met uw collega's een actieplan spelende kinderen uit te werken.

Ik weet dat u wat gezonde voeding, beweging, en sport betreft, een voorbeeld wilt zijn. U doet mee aan marathons, en er zijn campagnes om meer te sporten, er zijn campagnes voor gezonde voeding. Waarom niet in godsnaam een campagne rond spelende kinderen? Ik heb zelfs een voorstel in verband met een van de voorbeelden die ik zonet gaf, namelijk het feit dat er intolerantie is tegen een kinderdagverblijf wegens stinkende pampers. Men zou een affiche kunnen maken van een baby met een pamber, en op de affiche 'Misdrijf?' plaatsen. Schud de Vlaming wakker over waar hij mee bezig is.

Daarnaast denk ik dat het perfect mogelijk is om samen met de ministers die er in deze materie een klein beetje toe doen – de ministers Vandeuren, Smet en Schauvliege –, een actieplan te maken om bijvoorbeeld gemeenten die extra speelpleinen inrichten, te ondersteunen, om goede praktijkvoorbeelden uit te werken, of om in bepaalde straten auto's uit het straatbeeld te verwijderen.

Het is toch niet logisch dat wij het normaal vinden dat onze auto voor de deur staat, terwijl onze kinderen 8 kilometer moeten rijden om veilig te kunnen spelen? In andere Europese hoofdsteden zien we steeds vaker dat speelstraten er niet zijn voor één week tijdens de vakantie, maar permanent. Iedereen heeft recht op een auto, maar die auto kan ook gestald

worden aan de rand van de wijk, en misschien moeten we dan 300 meter lopen voor onze auto, maar dan kunnen de kinderen tenminste ravotten en spelen, en op een gezonde manier volwassen worden.

Minister-president, dit was mijn noodkreet aan u.

De voorzitter: Dank u. We hebben de geest van pater Versteylen en het jonge Agalev opnieuw naar boven zien komen.

Mevrouw Mieke Vogels: Helaas is dat nog altijd nodig, voorzitter. Vroeger dacht ik dat het wel zou worden opgelost, maar we gaan van kwaad naar erger. Kinderen hebben meer rechten, maar steeds minder ruimte. We zijn helaas gedwongen om steeds harder op deze nagel te blijven slaan. Het gaat over de toekomstige generatie.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Open Vld wil zich aansluiten bij het pleidooi van collega Vogels. Geef kinderen de ruimte die ze nodig hebben om zich te ontplooien: ruimte zowel op mentaal vlak als op fysiek vlak. GAS-boetes dienen niet om spelende kinderen te beboeten.

Willen we daarmee zeggen dat we blind zijn voor het feit dat spelende kinderen soms hinderend kunnen zijn? Neen. Maar als die problemen zich zouden voordoen, zoals met een kindercrèche of kinderopvang en de buurt, laten we dan eerst het medicijn van het gesprek en de tolerantie gebruiken. Als het structureel onoplosbaar blijkt te zijn, dan is de enige weg de vrederechter, die in eer en geweten, en op basis van redelijkheid en evenredigheid zal beslissen of er keuzes moeten worden gemaakt. Maar geef inderdaad vooral kinderen de ruimte die ze nodig hebben om zich te ontplooien.

Ik heb dit daarjuist niet gehoord in het betoog van collega Vogels, maar ik neem aan dat ze het wel met mij eens zal zijn als ik zeg: geef de autonomie wel aan de gemeenten om met die GAS-boetes om te gaan, maar houd het wel goed in het oog. Het kan namelijk niet zo zijn dat die autonomie tot ontsporing leidt, en dat gemeentebesturen die GAS-boetes inzetten voor problemen zoals spelende kinderen. Die GAS-boetes zijn er voor sluikstorten, voor nachtlawaai, voor andere problemen.

Laat dus de gemeentebesturen wel hun autonomie als het gaat over de toepassing van de GAS-boetes, maar houd het in het oog. Ik weet niet of Vlaanderen hiervoor bevoegd is. Ik denk eerder dat het een federale materie is. Misschien is het wel eens goed om een overzicht te maken hoe het nu precies met die GAS-boetes zit, waarvoor ze worden ingezet, en of dat wel altijd passend is.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Voorzitter, ik sluit mij aan bij de interpellatie van mevrouw Vogels. Minister-president, ik wil nog eens benadrukken hoe belangrijk het is dat kinderen heel veel kunnen bewegen en spelen. Dit is belangrijk voor hun gezondheidsontwikkeling tegen hun volwassen leeftijd. Het is van bijzonder groot belang voor hun fysieke ontwikkeling, en voor hun latere gezondheid. Dit kan alleen maar een besparing meebrengen voor de gezondheidszorg. Wanneer ook de curatieve gezondheidszorg naar Vlaanderen wordt overgeheveld, kan het alleen maar een besparing betekenen. Dit is anticipatief beleid.

Daarnaast moet ik ook zeggen dat ik zeer grote twijfels heb bij het grote aantal ADHD-diagnoses. Mensen zijn door hun individualisme en gebrek aan opvoedkundige capaciteiten blijkbaar niet meer in staat om met beweeglijke kinderen om te gaan, zowel op school als thuis. Ik geloof nooit dat zoveel kinderen werkelijk ADHD hebben. Ik wil daarmee niet zeggen dat ADHD een onbestaand probleem is, verre van. Ook daar schuilt een enorm grote gezondheidskost voor de toekomst omdat de gevolgen van langdurige inname van Rilatine en dergelijke nog niet bekend zijn.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, ik sluit me aan bij de interpellatie. Ik verwacht dat iedereen hier – of tenminste alle sprekers – achter de doelstelling staat dat kinderen moeten kunnen spelen. Daar moet extra aandacht voor zijn. We moeten daar extra op inzetten. Nog niet zo lang geleden hebben we over alle partijen heen een voorstel van resolutie ingediend met die vraag.

Ik vind het heel erg dat het beeld geschapen werd dat Vlaanderen totaal intolerant is ten aanzien van spelende kinderen. Dat is een aanfluiting van de realiteit. Er zijn heel veel mensen die het wel goed doen. Veel gemeenten gaan op een genuanceerde wijze om met eventuele handhaving. Er zijn veel goede voorbeelden.

De media hebben geprobeerd om Vlaanderen als totaal intolerant af te schilderen ten aanzien van spelende kinderen en jongeren. Ik hoop dat het parlement dat niet gaat bevestigen. Integendeel, we moeten dat aanvechten. Ik ben zeer fel teleurgesteld dat de media het nodig vonden om dit op die manier naar buiten te brengen. Blijkbaar klopten een aantal gegevens niet eens. Oké, dat gebeurt, maar we moeten nadenken over onze reactie daarop. We moeten het antwoord daarop goed kunnen weergeven.

Ik zeg niet dat er geen knelpunten zijn. Ik heb zelf mee aan de resolutie gewerkt. Ook wij vragen om vanuit de verschillende bevoegdheden en zelfs in overleg met de federale overheid aandacht te hebben voor de problemen. We moeten aansturen op een mentaliteitswijziging. Dat is de kern van de zaak. Het is niet wit of zwart. We mogen niet kort door de bocht gaan. Een mentaliteitswijziging realiseren we niet met louter regeltjes, maar door positieve voorbeelden naar voren te schuiven en door positieve campagnes te voeren.

Ondertussen heeft ‘Goe Gespeeld!’ een charter uitgewerkt. Het is ondertekend in het Vlaams Parlement. Er wordt al jaren sterk op ingezet. Ik ben ervan overtuigd dat we moeten voortdoen met sensibiliseren. Het is niet louter een zaak van de overheid. Wij moeten het niet alleen oplossen. We moeten de actoren ondersteunen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mevrouw Vogels, ik deel uw bezorgdheid voor honderd procent. Ik denk dat de meeste leden hier spreken uit eigen ervaring omdat ze zelf kinderen hebben. Ik stel me ook vragen bij de berichtgeving. Er zou geen ruimte meer zijn om te spelen en er is een overmedicalisering aan de gang. Bij elk mogelijk probleem bij kinderen worden er medicijnen ingezet. Ik kan uw interpellatie steunen.

Ik heb wel twee opmerkingen. Ik sluit me aan bij de heer van Rouveroy over de GAS-boetes. We mogen het kind niet met het badwater weggooien. De GAS-boetes zijn in mijn ogen een noodzakelijk kwaad om de inherente beperkingen van justitie aan te vullen. Het is een autonomie van de gemeenten en we moeten dat in de gaten houden. Zeker. Dat met die sneeuwballen roept bij mij ook wel degelijk vragen op. Dat zijn de uitwassen die moeten worden aangepakt. Dat betekent niet dat het allemaal slecht is.

Ik vind wel dat u dezelfde fout maakt als met de overmedicalisering. De berichtgeving hierrond levert de diagnose dat onze maatschappij ziek is, terwijl het maar – hoop ik althans – om enkele uitzonderingen gaat. De uitspraken over de kinderdagverblijven en dergelijke, ik hoop dat het uitzonderingen waren. Ze komen inderdaad steeds vaker aan bod. Ik denk niet dat we daaruit mogen concluderen dat we met een compleet zieke maatschappij zitten. Zo stond het ook in uw schriftelijke voorbereiding verwoord. Zeker de imagoschade in het buitenland gaat me een stap te ver, daar ben ik het niet mee eens.

Overall direct actieplannen en overheidsmedicijnen tegenaan gooien, is voor mij hetzelfde als de reactie op die kinderen. Laat ons uitgaan van een gezonde maatschappij. De problemen moeten worden aangepakt maar zonder overall direct regeltjes tegenaan te gooien. Laat ons daar zeer voorzichtig mee zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Vogels, ik ga ervan uit dat u niet betwist dat we in Vlaanderen zeer actieve jeugdbewegingen hebben waarvan het aantal leden almaar stijgt en dat we ook op andere vlakken prachtige initiatieven hebben die we moeten koesteren en uitdragen. Vlaanderen is een vrij unieke biotoop met vrijwilligers, engagementen voor kinderen in hun vrije tijd, en het mogelijk maken van activiteiten zoals spelen. Dat is het eerste element dat ik vanuit de Vlaamse Regering wil onderstrepen.

Het tweede element is dat de Vlaamse Regering en ikzelf elke vorm van onverdraagzaamheid willen en moeten aanpakken. Als we in Vlaanderen in Actie (ViA) de warme samenleving hoog in het vaandel dragen, dan moeten we dat ook concreet maken als de verdraagzaamheid in gevaar is of als daarover discussie bestaat. Onverdraagzaamheid is in principe al erg, maar intolerantie voor kinderen en jongeren maakt het nog erger. Hier werd terecht gezegd dat onze jongeren de toekomst van Vlaanderen zijn, en we moeten daar extra aandacht aan besteden.

Mevrouw Vogels, ik begrijp dat u deze interpellatie aan mij stelt nadat u ze ook al aan andere ministers hebt gesteld. De intolerantie voor kinderen en jongeren zal door deze Vlaamse Regering worden aangepakt. De Vlaamse Regering heeft een Jongerenpact 2020 opgemaakt, met heel duidelijke engagementen. Ik geef er enkele: jongeren van vandaag zijn het vertrekpunt, jongeren van morgen de bestemming. Het is een heel dynamische tekst waarin engagementen van de Vlaamse Regering zijn opgenomen. We willen die engagementen ook met andere overheden verder concretiseren.

Mevrouw Vogels, ik geef enkele voorbeelden in de context van incidenten die u aanhaalt. In het Jongerenpact gaat het duidelijk over politiek, participatie, veiligheid, verdraagzaamheid, gezondheid – vooral de preventieve werking van de publieke ruimte.

Ik citeer uit het Jongerenpact, dat ondertekend is door mezelf en een aantal collega's: "Een goede preventie is minstens even belangrijk. Jongeren moeten in hun woonomgeving ruimte vinden om plezier te maken, om er te kunnen genieten van het cultuurleven, om er te kunnen sporten, om er initiatief te nemen, om te studeren in een stadspark, om te fietsen met vrienden, om vrijwilligerswerk op te nemen. Een kwalitatieve publieke ruimte staat voor de jongeren open en stimuleert hen." En verder: "Jongeren hebben recht op een kwalitatieve leefomgeving met voldoende publieke ruimte."

Ik wil nog een ander punt aanhalen, namelijk de problematiek van wonen en bouwen, waaraan we in ViA ook aandacht hebben besteed, niet alleen aan ruimte om te ondernemen, werken en wonen, maar ook voor de ontspanning. Er staat duidelijk: "Bijzondere aandacht voor de jeugd en ruimte waar jongeren kunnen spelen, sporten, deelnemen aan activiteiten van jeugdbewegingen." Met andere woorden, we hebben het kader, en we hebben de engagementen opgenomen om de zorg die sommige collega's hier hebben verwoord, op een positieve wijze concreet te maken. Samen met de overheden en met alle actoren die erbij moeten worden betrokken, moeten we die engagementen realiseren.

We hebben dus het Jongerenpact, Vlaanderen in Actie, transitie naar 'Ruimte voor morgen'.

Een ander element is dat een tolerante samenleving alles te maken heeft met het afwegen van de rechten die aan mensen zijn gegeven, waarvan ze aannemen dat die hun onvervreemdbaar toekomen. Die rechten kunnen echter met elkaar botsen. Zo is er bijvoorbeeld het recht op eigendom en op nachtrust, maar er is ook het recht op spelen en zich te ontwikkelen, wat een even belangrijk recht is.

Finaal is het aan de rechter om bij een conflict die rechten af te wegen en er een uitspraak over te doen. De onafhankelijkheid van de rechterlijke macht is ons zeer dierbaar, en terecht, maar ik ben het ermee eens dat er met enige schroom en terughoudendheid moet worden omgegaan met administratieve sancties. Dat is zeer terecht. In onze sterk verstedelijkte samenleving met steeds minder ruimte voor meer mensen is het een uitdaging om de rechten van verschillende bevolkingsgroepen waar te maken. Daarom is het zo belangrijk om met die

verschillende bevolkingsgroepen en generaties te werken aan de rechten en de plichten, en aan de warme samenleving waarover we het hebben in ViA en het Jongerenpact dat we hebben afgesloten.

Ik zal samen met de collega's bekijken wat er verder concreet moet gebeuren. Bedankt voor alle suggesties. Het is juist dat we het kind niet met het badwater moeten weggooien. Godzijdank zijn er heel veel goede initiatieven die we moeten ondersteunen. Nog niet zo lang geleden heb ik een zeer interessant boek 'Borderline Times' van Dirk De Wachter gelezen. Mocht u dat boek nog niet hebben gelezen, dan moet u dat zeker doen. Van de negen symptomen van borderline, moeten er vijf worden gerealiseerd om de ziekte te hebben. Een aantal kenmerken zoals ADHD komen daarin aan bod. Deze problematiek gaat ruimer dan Vlaanderen en België. De Westerse samenleving kampt met ernstige uitdagingen. We kunnen niet enkel stellen dat we in Vlaanderen al dan niet problemen hebben: deze problematiek is veel ruimer dan dat.

Als minister-president kan ik een aantal elementen onderstrepen. Er gebeuren al heel wat positieve zaken. Ik wil dit aanmoedigen en in de kijker zetten. Ik sluit mijn ogen niet voor de onverdraagzaamheid in onze samenleving. Iedereen moet hier met zijn eigen mogelijkheden tegen vechten. Dit geldt ook voor het Vlaams Parlement. Dit is zeker het geval indien het om intolerantie ten aanzien van kinderen en jongeren gaat. Met het Jongerenpact en de campagne 'Ruimte voor Morgen' zijn we al heel belangrijke engagementen aangegaan.

Indien we in de praktijk met intolerantie worden geconfronteerd, moeten we nagaan welke middelen we net moeten inzetten. We moeten die middelen steeds met de juiste tonaliteit inzetten. We moeten duidelijk maken dat we intolerantie ten aanzien van kinderen en jongeren niet pikken. We moeten hier een goed antwoord op formuleren. Iedereen heeft rechten. Die rechten moeten echter in een goed evenwicht worden uitgeoefend.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik word er echter niet echt wild van. Hij heeft een aantal citaten uit het Jongerenpact en uit Vlaanderen in Actie voorgelezen. Hij heeft nog eens over het warme Vlaanderen gesproken. Papier is geduldig. Het komt er nu op aan dit ook te realiseren.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Vogels, wij leven in een warme samenleving.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister-president, hier is het warm. U verwijst graag naar de jeugdbeweging. Ik ben, net als uzelf, een product van de jeugdbeweging. Ik kom echter uit de scouts en niet uit de Chiro. Ik ben absoluut een groot pleitbezorger van wat jeugdbewegingen doen. Ik hoop dat dit nog lang kan blijven bestaan.

De jeugdbewegingen stellen het Jongerenpact echter in vraag. Ze hebben een enquête gehouden. Ze hebben duizend jongeren bevraagd die op dit ogenblik in jeugdbewegingen actief zijn. Die jongeren klagen aan dat er steeds minder speelruimte is. Als het om het spelen in een bos gaat, is een van de conclusies dat de bossen ook plekken zouden moeten zijn waarin kan worden gespeeld, gesport of op kamp kan worden gegaan. Momenteel zijn de bossen in Vlaanderen zo schaars en worden ze zo beheerd dat mensen enkel op de wegen mogen blijven. (*Rumoer*)

De enquête bevat ook andere aanbevelingen. De jeugdbewegingen klagen aan dat het Jongerenpact steeds minder in de realiteit wordt omgezet. Ik vraag dan ook waar dat actieplan blijft. Papier is geduldig. Jongeren hebben nooit meer rechten dan nu gehad, alleen wordt de ruimte voor jongeren steeds kleiner.

Vlaanderen vormt uiteraard een onderdeel van een ruimer geheel. Het boek van de heer De Wachter is bijzonder interessant. Ik heb het ook gelezen. Hij past de principes van de borderline-diagnose toe op onze samenleving. We zouden hier een lange discussie over kunnen voeren. In elk geval biedt hij een aantal nieuwe inzichten. Die inzichten gelden voor

de hele Westerse wereld en niet enkel voor Vlaanderen. Het is echter hallucinant dat Rilatine in Vlaanderen vijf keer meer wordt gebruikt en sneller wordt voorgeschreven dan in Wallonië.

Minister-president, natuurlijk is onze samenleving niet helemaal slecht. Ik verwijs echter naar het kanariepietje in de koolmijn. Als dat kanariepietje doodvalt, is er iets heel ergs aan de hand. Dan is er mijngas aanwezig. Dat is wat nu in de samenleving met onze kinderen aan de hand is. We moeten niet wachten tot de mijn helemaal vol mijngas is gelopen, we moeten nu ingrijpen. Dat heb ik in uw antwoord veel te weinig teruggevonden.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Vogels, u hebt na een lange vraagstelling gesteld dat u zelf een voorstel hebt. U wilt affiches ophangen met een doorgestreepte pamber en een vraagteken. Dat is uw voorstel in verband met het actieplan. U hebt het boek van de heer De Wachter gelezen. Met een affiche kunnen we dat niet oplossen. Het gaat veel dieper dan dat.

De bossen vormen een heel goed voorbeeld. U hebt dat beleid, samen met de natuurverenigingen, gedurende jaren zwaar verdedigd. De bossen zijn niet meer toegankelijk. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

De verenigingen die voor natuurbehoud opkomen, hebben verklaard dat mensen niet meer in de bossen mogen. Nu vindt u dat de bossen onvoldoende toegankelijk voor jongeren zijn. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Mevrouw Mieke Vogels: Minister-president, u bent politiek oneerlijk. Het voorbeeld van de affiche is slechts een van de vele voorbeelden die ik heb gegeven. Indien u nog wat tijd hebt, zal ik er nog een twintigtal opsommen.

We zouden gemeenten kunnen ondersteunen die initiatieven nemen om bijkomende speelplaatsen in te richten. We zouden gemeenten kunnen subsidiëren die lokalen of gebouwen opkopen om auto's langs de kant te laten parkeren. Ik zou zo nog een tijdje kunnen voortdoen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Het is politiek absoluut oneerlijk hier naar de natuurreservaten te verwijzen. Het middenveld sluit de natuurreservaten niet af. Het Agentschap voor Natuur en Bos, oftewel uw ambtenaren, neemt die beslissing. Het agentschap heeft daar zijn redenen voor. De administratie sluit steeds vaker bossen af omwille van de schaarste van het aanbod.

De voorzitter: Mevrouw Vogels, u hebt uw punt kunnen maken. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb mijn punt kunnen maken. De minister-president moet echter politiek eerlijk blijven.

De voorzitter: Ik denk dat we de discussie hier best afsluiten. *(Rumoer)*

De discussie kan in de commissie Welzijn worden voortgezet. *(Rumoer)*

Mevrouw Vogels, we hebben u in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting alle ruimte gegeven. De minister-president heeft geantwoord. *(Rumoer)*

Deze discussie kan elders worden voortgezet. *(Rumoer)*

De interpellatie is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president over het al dan niet voeren van een debat over de politieke rol van de koning en dit in het kader van de commotie rond de kerstboodschap van de koning - 546 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister-president, collega's, deze vraag was al meer dan een maand geleden ingediend.

Minister-president, naar aanleiding van de kerstboodschap van de koning hebt u zelf gezegd dat men op een interessante manier en in alle rust een debat zou moeten voeren over de rol van de monarchie. Ik ga niet alles herhalen wat de koning in zijn kerstboodschap heeft verteld, want dat weten we.

Minister-president, u hebt gereageerd op de inhoud, maar ook op de rol van de monarchie zelf. U hebt twee keer – tot nog toe – bakzeil gehaald. Wat het eerste betreft, hebt u – volgens uw geheel eigen manier van zeggen – gesteld dat de verwijzing naar het populisme in de jaren 30 en alles wat daarmee te maken heeft, niet wijs was. “Niet wijs” kleeft aan uw persoon en zal u altijd blijven achtervolgen. U vond dat de federale eerste minister dat eigenlijk had moeten zien aankomen en dat het, indien het van u had afgehangen, zo'n passage nooit in zo'n koninklijke toespraak zou zijn terechtgekomen. En u zei dat de premier met een serieuze uitleg zou moeten komen.

Wat dat aspect betreft, is het antwoord gekomen. De federale premier trekt niets terug en staat ook volledig achter die controversiële passage. Hij heeft in de Kamer zelfs gezegd dat het niet over dit land ging, maar over Griekenland en Hongarije.

Minister-president, het is niet de eerste keer dat de koning van dit land controversiële boodschappen doet, hetzij in kerstboodschappen, hetzij in 21 juli-toespraken. Het zou ons tot nadenken moeten stemmen dat men aan Vlaamse kant altijd anders reageert dan aan Franstalige kant. Aan Franstalige kant ziet men nooit, nooit een probleem met welke toespraak van de vorst dan ook – aan Vlaamse kant natuurlijk wel. Ik verwijs ook naar een paar jaar geleden toen de vorst het had over het al dan niet omfloerst separatisme. Uw partij werd dan soms mee in het vizier genomen, althans zo werd dat toch gepercipieerd. Er is dus wel degelijk een probleem met koninklijke toespraken die in het zuiden en het noorden van het land anders worden gepercipieerd. Bij de kersttoespraak kwamen niet alleen alle Franstalige partijen maar ook de federale premier zeggen dat er geen vuiltje aan de lucht is. De premier wist wat erin stond, en hij blijft er voor 100 procent achter staan. U bent dus niet bepaald bediend op uw wenken en u hebt bakzeil moeten halen.

Een tweede element van uw reactie – en dat lijkt me veel interessanter dan de toespraak – is dat u hebt gezegd dat er toch een debat zou moeten komen over de rol van de koning van dit land bij de regeringsformatie. U hebt gezegd: “Daar zouden we toch eens in alle rust over moeten nadenken”. Maar ook op dat vlak hebt u bakzeil gehaald. Ook daar is de federale premier zeer duidelijk geweest. In een reactie op wat u hebt gezegd, heeft hij gesteld: “Hij staat boven de partijen en behartigt het algemeen belang van het land. De koning heeft tijdens de lange formatiecrisis een beslissende rol gespeeld als moderator in zeer moeilijke omstandigheden.” Dit om aan te geven dat er tijdens deze legislatuur, voor 2014, geen sprake is om wat dan ook te doen aan de rol van de monarchie en de koning.

Minister-president, ook hier staan het noorden en het zuiden lijnrecht tegenover elkaar. De discussie over de rol van de koning – een protocollaire rol, een puur ceremoniële rol – dateert al van 1990. Elke keer als er een incident is, komt het debat weer naar boven: “Moeten we eens niet nadenken over ...?”, “Moeten we niet gaan naar een Scandinavisch model, eventueel naar het Nederlandse model waar het vorstenhuis ook geen rol meer speelt in de

regeringsformatie of bij politieke crisissen in het algemeen?” Elke keer deemstert het debat weer weg. Het vervaagt en het is weer wachten op het volgende incident. Dan zullen we weer alle mogelijke partijen horen zeggen dat we toch eens moeten nadenken over een andere rol voor de monarchie.

Minister-president, het feit dat de federale premier er zo aan vasthoudt, betekent dat het vorstenhuis in dit land wel degelijk een politieke rol speelt. Van twee dingen één: men zegt dat de koning geen macht heeft. Men kan zich al afvragen hoe men macht definieert. Maar laten we zeggen dat het juist is. Laten we er hypothetisch – wat ik niet geloof – van uitgaan dat het juist is. Heeft hij dan invloed? Neen, ook de invloed is zeer beperkt. Als men dan de redenering logisch doortrekt – u weet wat wij ervan denken maar dat doet hier niet ter zake – en voorstelt om er een ceremoniële functie van te maken, dan krijgt men als antwoord dat dat niet gaat. Een ceremoniële functie gaat niet. Hoezo niet? Dan is er toch wel invloed. Dan is er eventueel toch wel macht. Want als er geen invloed en geen macht is, waarom dan niet overgaan tot een ceremoniële functie? Maar dat gaat dan plots niet, want die vorst moet nog een bepaalde rol blijven spelen. Dus heeft hij wel invloed, hetzij rechtstreeks, maar in elk geval als handpop van een aantal partijen die de vorst gebruiken en misbruiken om bij politieke crisissen of bij regeringsformaties de zaken in een of andere richting te duwen.

Ik heb uit uw reactie begrepen dat u daar eigenlijk van af wilt. Ik kan dat nog goed begrijpen ook, want in 2014 vallen de verkiezingen samen. Helaas, maar het is zo. Dan zullen we zien wat we zullen zien. Dan is het inderdaad cruciaal welke rol er voor de vorst en de monarchie in dit land in de regeringsformatie is, op federaal vlak, maar dan zal het ook over de samenstelling van de Vlaamse Regering gaan. Hoe dan ook, het zal samenhangen. Onrechtstreeks zal het Belgisch vorstenhuis nog altijd een rol of een invloed hebben, hetzij rechtstreeks, hetzij in handen van een aantal partijen die een en ander willen sturen in de richting die ze willen, en dat dan vermommen, zeggende dat de vorst een neutrale figuur is, wat niet het geval is.

Minister-president, u hebt de stelling ontwikkeld dat we moeten nadenken en dat het zo niet verder kan met de rol die de monarchie op dit ogenblik speelt bij regeringsformaties. Is dat een standpunt van de Vlaamse Regering? Zult u dat als minister-president ergens op een of ander forum te berde brengen? Ik zou niet graag hebben dat u de zoveelste in het rijtje bent die bij elk incident ook weer zegt dat we de rol fundamenteel moeten herbekijken, om daarna opnieuw over te gaan tot de orde van de dag. Wat zult u als Vlaams regeringsleider politiek ondernemen om effectief de huidige rol van de huidige monarchie ter discussie te stellen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, voor alle duidelijkheid: het is een standpunt dat ik heb vertolkt en het is geen standpunt van de Vlaamse Regering omdat we de kans nog niet hebben gekregen om daarover te discussiëren. Ook al zou men op het eerste gezicht denken dat men bakzeil haalt, men moet voor bepaalde dossiers geduldig kijken naar wat de rest van de periode allemaal meegeeft.

Het is juist dat ik heb gezegd dat de verwijzing naar de jaren 30 in de kerstboodschap van de koning niet wijs was en dat ik evenzeer de polemiek die daaruit is ontstaan, heb betreurd. Dat laatste hebt u niet gezegd, maar dat wil ik er volledigheidshalve aan toevoegen. Het is mijn overtuiging dat de staatkundige en maatschappelijke ontwikkelingen bij de vervulling van het koningschap nog meer dan vroeger zorgvuldig een aantal afwegingen vereisen.

Dan is er de reactie van de eerste minister. U hebt het gezegd: de eerste minister heeft gezegd dat de koning met zijn uitspraken niet een deel van de bevolking van ons land heeft gevisieerd. Als dat niet op Vlaanderen slaat? De premier heeft dat gezegd. Als het niet op Vlaanderen slaat, kan ik alleen maar zeggen dat ik mij daar iets minder zorgen over moet maken. Er werd dus geen deel van de bevolking van ons land gevisieerd.

Het tweede element van uw vraag is dat ik in mijn reactie heb verwezen naar Nederland. Reflecteren en nadenken over een moderne vorm van parlementaire democratie gebeurt ook

in andere landen. In Nederland is er nu voor het eerst een regering gevormd zonder een actieve rol van het staatshoofd. Als gevolg van een reglementswijziging van de Tweede Kamer vorig jaar heeft de Tweede Kamer nu de volle bevoegdheid inzake de aanwijzing van kabinetsinformateurs en -formateurs. Ik heb gezegd dat wat men in Nederland heeft gedaan, misschien toch wel interessant is.

Een laatste element is dat een dergelijk debat in alle rust moet worden gevoerd, wars van elke polemiek, en dat alle voor- en nadelen van een nieuw systeem goed tegenover elkaar moeten worden afgewogen.

Ik heb voor u nog een aantal elementen uit het boek van professor Senelle ‘Handboek voor de koning’. Gezien het gevorderde uur zal ik dat niet voorlezen, maar u bezorgen. Daar staan heel interessante dingen in.

Mijnheer Van Hauthem, het was niet wijs van de koning, de premier heeft gezegd dat het niet slaat op een deel van de bevolking, zijnde Vlaanderen, en het Nederlandse voorbeeld kan wat mij betreft inspirerend zijn. In alle rust moet het debat worden gevoerd. De vraag is wanneer die rust er is.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, we gaan er niet langer over polemiseren, maar als de premier zegt dat de koning geen deel van de bevolking viseert, dan denk ik: nog zo een en het licht valt uit. Laten we wel wezen: over wie ging het dan wel? Het terracottaleger dat ergens begraven ligt?

Ik vind het goed dat u – het is de eerste keer dat een minister-president dat doet – de rol van de vorst in de politieke besluitvorming zoals die op dit ogenblik waargenomen wordt, in vraag stelt. Ik vind dat goed. Wij hebben een Vlaamse Regering. Daar komt geen koning aan te pas. En toen er in mei 2005 een minicrisis was binnen de Vlaamse Regering, waardoor het parlement zelfs een week dicht was, stapte men niet in de wagen om naar Laken te rijden om te vragen wat men diende te doen. Neen, men loste het zelf op onder de partijen die in de regering zaten. En zo hoort het ook in een democratie.

Maar, minister-president, ik vind het dus goed dat u hier nog eens bevestigt dat u wat dit betreft, een aantal andere pistes in het hoofd hebt en dat u niet tevreden bent met de huidige politieke rol die de monarchie speelt. Ik vind dat goed, maar dan moet u op een bepaald moment ook ‘b’ zeggen. En wanneer is het rustig? Het zal nooit rustig zijn, maar dat mag geen alibi zijn op het idee te begraven. Het feit dat één minister-president wat dit betreft, kleur bekent, moet u ertoe aanzetten om daadwerkelijk stappen te zetten. Als u dat wilt doen, zult u, wat dat betreft, op onze steun kunnen rekenen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over aandacht voor regionale omroepen bij overheidscommunicatie - 697 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, het is op aanraden van de voorzitter van het parlement dat ik de vraag hier nog eens aan de minister-president stel. Tijdens de plenaire vergadering zei hij immers dat ik de vraag hier moest komen stellen, en dus doe ik dat ook. U weet hoe plichtsgetrouw en volgbaar ik ben.

Minister-president, zoals u ongetwijfeld weet, gaat het niet goed met onze regionale omroepen. Hun businessmodel staat sterk onder druk, enerzijds door de dalende advertentie-inkomsten die het gevolg van de economische crisis zijn, anderzijds door de beslissing van Telenet om de auteursrechtenbijdrage stapsgewijs te verlagen.

Minister Lieten heeft ondertussen in de pers een ‘reddingsplan’ aangekondigd dat net voor het krokusreces plots niet meer dan een ‘discussienota’ bleek te zijn. Het is een discussienota waar de omroepen enkel over ingelicht werden terwijl de distributeurs, op wier kap het financiële plan zou kunnen terechtkomen, er nog niet eens van op de hoogte werden gebracht. Het zogenaamde ‘reddingsplan’ is dus verre van af. Het is zelfs de vraag of er een meerderheid voor te vinden is, maar daarover, voorzitter, zullen we in de commissie Media verder discussiëren.

Minister-president, toch is er een item dat in het kader van de problematiek van de regionale zenders steeds terugkomt en waarover ik graag even met u van gedachten zou willen wisselen: de bestedingen in het kader van de overheidscommunicatie en het belang van de regionale zenders ter zake.

Het Vlaams regeerakkoord 2009-2014 is duidelijk: “Er wordt rekening gehouden met de waardevolle rol van regionale televisie. We hebben met name aandacht voor de nood aan structurele ondersteuning van regionale televisie, onder meer via het communicatiebeleid van de Vlaamse overheid.”

Deze legislatuur heeft nog anderhalf jaar te gaan – zelfs dat al niet eens meer –, maar in de praktijk is er van deze stelling nog niet veel in huis gekomen. Ik heb een grafiek bij waarop te zien is hoe de besteding van de Vlaamse overheid ten aanzien van de regionale spelers geëvolueerd is. U ziet de situatie van tien jaar geleden tot nu, sinds 2002. Er is duidelijk te zien dat vanaf 2005, 2006 de cijfers fundamenteel lager liggen. In 2001 werd nog een protocol vastgelegd waarin staat dat er minimum 1,8 tot 2 miljoen euro per jaar via de regionale zenders zou worden uitgegeven, maar de afgelopen jaren kwam dat bedrag meestal niet hoger dan 200.000 euro. De bedragen zijn ook niet altijd eenduidig, soms gaat het enkel over centrale media-aankopen, soms ook over aankopen daarbuiten, maar als ik in het Jaarverslag Communicatie van de Vlaamse overheid van 2011 de tabel met de cijfers van ‘aankoop mediaruimte’ onder de loep neem, dan doe ik de volgende vaststelling. Als we het totaalbedrag in rekening brengen dat aan televisie werd gespendeerd in 2011, dan gaat slechts 6 procent daarvan naar de regionale omroepen. 6 procent! Dat staat toch wel in schril contrast met de 64 procent die aan onze openbare omroep, de VRT, wordt gegeven. Ik veronderstel dat iedereen toch erkent dat de VRT al een riant vergoeding mag ontvangen. Er is dus een complete scheeftekening op dat terrein.

In haar communicatie van de afgelopen jaren heeft minister Lieten meermaals gesteld dat het belang van de regionale omroepen voor overheidscommunicatie opnieuw onder de aandacht moet worden gebracht. Zo lezen we onder meer in haar actieplan uit 2011: “Wat overheidscommunicatie betreft, zal er onderzocht worden hoe de Vlaamse overheid de regionale omroepen kan inschakelen als bevoorrechte partner om campagnes naar specifieke doelgroepen mee te voeren. De regionale omroepen bereiken sommige groepen relatief goed en zij laten ook toe om die boodschappen in een relatief reclamearme omgeving te plaatsen, waardoor – volgens het PPM-onderzoek – de effectiviteit van de campagnes beter gewaarborgd is.”

U kunt zich voorstellen, minister-president, dat die omroepen wat dat betreft, in blijde verwachting zijn.

Nu is het zo dat u eind vorig jaar na een externe audit van de Vlaamse overheidscommunicatie en na een aanbestedingsprocedure beslist hebt om een raamcontract voor twee jaar af te sluiten met het communicatiebureau Mindshare. Op zich begrijp ik dat u kiest voor een zo efficiënt mogelijke werking, dat is een logische keuze. Of het mediastrategisch advies

van het bureau zal bijdragen tot die efficiëntie, dat zullen we pas binnen een goede twee jaar kunnen inschatten.

Ik wil de werking helemaal niet afschieten – ik ben een positieve mens – vooraleer alles goed en wel operationeel is, maar de keuze leidt wel tot een pertinente vraag. Rijmen de beloftes om de regionale zenders meer bij het beleid inzake overheidscommunicatie te betrekken met de keuze voor de externe partner die efficiëntiedoelstellingen moet nastreven? Werd er met andere woorden niet al te veel beloofd aan die omroepen? Is deze nieuwe werking verzoenbaar met de beloftes die in het Vlaams regeerakkoord en het actieplan voor de regionale televisie ten aanzien van de regionale omroepen werden gedaan? Mogen de regionale omroepen rekenen op een substantiële verhoging van het budget voor overheidscommunicatie?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: In deze commissie bespreken we regelmatig het jaarverslag van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie. Daarbij stellen we vast dat die overheidscommunicatie elk jaar aan strengere normen voldoet. Het gaat dan over kwaliteitsnormen en het meten van de efficiëntie. Ik heb daaruit toch niet geleerd dat een grotere rol voor de regionale zenders zou bijdragen tot een betere overheidscommunicatie. Ik ben dan ook benieuwd naar het antwoord van de minister-president. Het is inderdaad hier dat de overheidscommunicatie wordt besproken, en dit was niet een van de aanbevelingen die ik heb onthouden uit wat de experts daarover hebben gezegd.

Mijnheer Tommelein, ik dacht dat u zonet de verkiezingsuitslagen liet zien, want de blauwe balkjes werden steeds kleiner, maar het gaat blijkbaar toch om de uitgaven.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer Tommelein, u hebt het over Mindshare. Ik heb het aanbestedingsdossier ingekeken. Ik had zelf om die inzage gevraagd. In het dossier vinden we geen aanwijzingen dat de bestedingen voor de regionale omroepen achteruit zouden gaan. Er staat ook niet in dat er meer geld naar de regionale omroepen zou gaan. Dat lijkt me ook wel een gevolg van die keuze. Het lijkt me moeilijk om die communicatiebemiddeling uit te besteden en aan dat bureau te vragen welke dragers de beste en meest efficiënte zijn om een bepaalde boodschap te brengen om dan vervolgens een hypotheek te leggen en te zeggen hoeveel procent naar de regionale omroepen moet gaan. Die keuze slaat dan ook een bepaalde richting in. Daarmee zeg ik niet dat wij daar niet achter staan. Ook wij zijn ervan overtuigd dat het goed is dat een deel van het communicatiebudget van de overheid naar die regionale omroepen gaat. Maar ik zou dan in de eerste plaats een beroep willen doen op de deskundigheid van dat bureau. Als dat de keuze is, dan is dat ook het gevolg. Zij moeten bepalen welke dragers zij kiezen voor welke boodschap.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik krijg net het bericht dat professor Senelle is overleden op 94-jarige leeftijd.

Mijnheer Tommelein, ik ga ervan uit dat u me die vraag stelt omdat ik bevoegd ben voor onder meer overheidscommunicatie. Ik zal me niet mengen in andere heel interessante debatten. Ik heb ooit gedurende een aantal maanden de bevoegdheid Media gehad, maar dit zit nu heel duidelijk bij minister Lieten.

Ik heb dezelfde grafiek als u, maar dan in het geel. Men kan die kleuren aanpassen. Die grafiek gaat over de mediabestedingen van de Vlaamse overheid op regionale zenders.

Ik heb hier ook een tabel over de bestedingen 2008-2010 voor alle media. Daarop ziet u dat we in 2008 nog op 9 miljoen euro zaten en in 2010 op 5 miljoen euro. Er is dus zwaar gesaneerd in de overheidscommunicatie. Met uw blauwe staafjes wekt u de indruk dat er alleen op de regionale zenders is bespaard, wat niet het geval is. Ik heb nog een andere grafiek waarop iedereen aan bod komt: groen, rood, blauw en geel. Oranje is er niet bij.

De vraag is nu of het al dan niet wijs is geweest om in het verleden zo zwaar te saneren op overheidscommunicatie en hoever men daarin kan gaan.

Overheidscommunicatie kan niet worden gebruikt om op een structurele wijze bepaalde communicatiekanalen te ondersteunen. Dat zou een verkeerd uitgangspunt zijn. Die communicatiebudgetten moeten worden ingezet in functie van de doelstelling en de doelgroep van een communicatieactie. Artikel 10 van het decreet houdende de goedkeuring van de herziene normen voor Vlaamse overheidscommunicatie bepaalt: “De overheid stemt haar mediaplannen af op de doelgroepen, de te verspreiden boodschap en de beoogde doelstellingen.”

Ik ben heel bezorgd over het goed bestuur en het goed besteden van middelen. Dat betekent dat wij het juiste instrument moeten inzetten voor de boodschap die we willen verspreiden naar de verschillende doelgroepen. Ik sluit de regionale omroepen zeker niet uit, maar ik kan me nu niet engageren om meer in te zetten op die regionale omroepen. Dat zou immers in strijd zijn met artikel 10 en met het goed bestuur.

Samen met u vind ik dus dat die regionale zenders een zeer grote toegevoegde waarde hebben. Ik hoop ook dat we op een duurzame wijze verder die financiering kunnen realiseren. Dit debat is al gevoerd in de commissie Media, en zal daar nog worden voortgezet. Ik ga ervan uit dat u daar zeker uw stem zult verheffen, om te komen tot een coherent geheel.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister-president, ik heb vandaag wat moeite om mijn stem te verheffen, want ik ben wat verkouden. Het is eens een vreemde ervaring om geen zware, verdragende stem te hebben.

Ik heb goed geluisterd. Er kunnen weliswaar heel veel grafieken zijn. Het klopt inderdaad dat dit alles relatief is en dat men dat bij elkaar moet doen vloeien. Die 6 procent voor de regionale omroepen, dat was wel degelijk in 2011. Er is een schril contrast tussen de hoeveelheid die voor overheidscommunicatie wordt besteed via de kanalen van de regionale omroepen en de hoeveelheid die via de openbare omroep wordt besteed.

Ter zake moeten we natuurlijk enigszins oppassen. Iedereen weet dat de openbare omroep op zich een zeer efficiënt kanaal is. Het is immers een performante omroep. Het is ook een dominante omroep, met een marktaandeel dat men in andere landen niet kent. Dan krijgen we natuurlijk een sneeuwbal effect: wil men efficiënt communiceren, dan wordt men altijd naar die openbare omroep gezogen, die vandaag op zich van alle omroepen al de meest dominante omroep is. We moeten daar toch enigszins rekening mee houden.

De openbare omroep krijgt al heel wat overheidsgeld, en daarbovenop nog eens een flink deel van de overheidscommunicatie. Daar heb ik dan natuurlijk vragen bij. Is dat allemaal wel houdbaar? De overheid geeft belastinggeld om programma's te maken, en geeft dan nog eens belastinggeld voor communicatie. Volgens mij behoort dat ook tot de kerntaken van de openbare omroep, maar goed, dat is maar een vaststelling die ik doe.

Net als de heer Vandaele heb ik er duidelijk op gewezen dat uw zoektocht naar efficiëntie via het bedrijf Mindshare in schril contrast staat met het regeerakkoord dat u hebt gemaakt in 2009. Ik veronderstel dat dit regeerakkoord iets meer is dan een vodge papier. In dat regeerakkoord staat heel duidelijk dat u de regionale omroepen zult gebruiken om aan overheidscommunicatie te doen. Bovendien heeft minister Lieten in haar actieplan gesteld dat voor haar de regionale omroepen bevoorrechte partners zijn als het gaat over overheidscommunicatie. Door nu, in het laatste jaar, te kiezen voor een dergelijke partner, met het oog op de efficiëntie, laat u nu in feite de vroegere uitspraken in het regeerakkoord en het actieplan van minister Lieten enigszins vallen. Dat is een belangrijke vaststelling. Ik begrijp wel dat u, als u efficiënt wilt zijn, niet kunt zeggen: het moet daarheen. Laten we echter eerlijk zijn: er is sprake van 6 procent voor alle regionale omroepen samen, ten opzichte van

64 procent voor de openbare omroep. Ik hoop dat men bij het communicatiebureau Mindshare dan ook wel zal zien dat dit niet altijd zo efficiënt zal zijn.

Mijnheer Kennes, nog even terzijde, in het decreet staat heel duidelijk dat de regionale omroepen hun rol hebben wat het verspreiden van informatie betreft. Ze dienen om informatie te verspreiden. Anders moet men natuurlijk het decreet aanpassen.

Minister-president, ik stel dus vast dat we toch wel een klein beetje in conflict komen met onszelf. We willen enerzijds efficiëntie. Dat wil ik ook. Ik vind dat die communicatiebudgetten op een efficiënte manier moeten worden besteed. Anderzijds blijven we echter zitten met de problematiek van de regionale zenders. Die hebben overduidelijk hun taak, maar momenteel weet men niet goed wat men ermee aan moet.

De heer Eric Van Rompuy: Ik maak geen deel meer uit van de commissie Media, maar het is nu twintig jaar... *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Als men van iets afscheid neemt, dan moet men dat doen.

De heer Bart Tommelein: U weet dat ik uw ervaring waardeer.

De heer Eric Van Rompuy: Twintig jaar geleden is dat ontwerp van decreet hier behandeld. Ik geloof dat ik nog de enige ben die dat heeft meegemaakt. De heer Van Mechelen is er nu niet. Toen is er een hele discussie geweest over de publieke financiering van de regionale omroepen, die inderdaad een gemeenschapstaak hebben. We hebben het geen gemeenschaps-televisie genoemd. De accenten lagen op nieuws en informatie. Dat was de kern. Ze mochten trouwens maar een half uur uitzenden, in een lus enzovoort.

Uw partij, waarvan André Denys toen de woordvoerder was, was volledig gekant tegen overheidsmiddelen voor die regionale televisie, in om het even welke vorm. We hebben toen een monopolie per zendgebied gegeven, dus twee per provincie. Er is altijd gezegd dat die zich moesten financieren via de markt, tot grote woede van vtm destijds. Daar vreesde men immers dat dit een deel van de reclame-inkomsten zou innemen.

Nu, twintig jaar later, hebben die regionale televisiezenders hun diensten bewezen. Ze hebben echt hun rol vervuld en doen dat nu nog. Ze hebben echter een financieringsprobleem. Bepaalde groepen, zoals de Roularta Media Group, hebben niet veel winst gemaakt uit de paar dingen die ze hebben gefinancierd. Dat lijkt me een discussie ten gronde die in de commissie Media moet worden gevoerd: moeten regionale omroepen al dan niet met publieke steun doorgaan? Die overheidsbudgetten vormen immers maar een heel klein deel van hun totale financiering. Zo kost de omroep van de regio Halle-Vilvoorde ongeveer 90 à 100 miljoen frank. Dat kan onmogelijk door de overheid worden gefinancierd, want als we één zender financieren, dan moeten we ze allemaal financieren. Dat is budgettair niet haalbaar. Ik wil de commissie Media vragen om kleur te bekennen over de financiering ten gronde. De discussie over de overheidscommunicatie en over meer budgetten voor de publieke omroep zal de zenders op termijn niet veel opbrengen. Dat is mijn persoonlijke bedenking.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het marien ruimtelijk plan - 701 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister-president, de federale overheid, met name minister voor Noordzee Johan Vande Lanotte, stelde in januari het voorontwerp van marien ruimtelijk plan voor. Het plan is gebaseerd op de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het

mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België. De wet werd uitgebreid met de wet van 20 juli 2012, die de basis biedt voor een marien ruimtelijk plan, met als doel de ruimtelijke ordening van de zee vast te leggen.

Dat marien ruimtelijk plan is bindend, en zal dus ook bepalend zijn voor de talrijke activiteiten die Vlaanderen op zee ontplooit en voor al wat voor onze Vlaamse kust, onder het oog van onze Vlaamse kustgemeenten met hun inwoners en toeristen, gebeurt.

Het koninklijk besluit van 13 november 2012 bepaalt de procedure voor de aanneming van een marien ruimtelijk plan in de Belgische zeegebieden, en bepaalt het instellen van een raadgevende commissie om over dat plan te adviseren. In die raadgevende commissie krijgt het Vlaamse Gewest één of twee vertegenwoordigers “met raadgevende stem”. Hoe laag kan men de lat leggen: een raadgevende stem in een raadgevende commissie waarvan de adviezen niet bindend zijn.

Naast advies via de raadgevende commissie, kan Vlaanderen ook nog – zoals iedereen – opmerkingen maken in het kader van het openbaar onderzoek. Maar ook dan is het de federale overheid die zal oordelen of ze al dan niet rekening houdt met die opmerkingen van Vlaanderen. Met andere woorden: Vlaanderen heeft eigenlijk formeel niets te zeggen in het dossier van het marien ruimtelijk plan.

Nochtans zijn wij van oordeel dat hier minstens een samenwerkingsakkoord nodig is tussen de federale overheid en het Vlaamse Gewest. Dat is trouwens in het verleden al gebeurd. Er werd in 2005 een samenwerkingakkoord gesloten met betrekking tot de samenwerking voor de kustwacht.

We stellen ook vast dat in het voorontwerp van marien ruimtelijk plan de Vlaamse bevoegdheden slechts beperkt aan bod komen. Een aantal onderwerpen die voor Vlaanderen zeer belangrijk zijn, behoeven ons inziens echt wel verfijning en afstemming. Ik denk aan bebakening, scheepvaartroutes, visserij, baggerwerken, het fameuze project ‘Vlaamse Baaien’, de natuurgebieden, ...

Ik stelde hierover een tijd geleden een vraag aan minister Crevits. Zij antwoordde in de plenaire vergadering dat zij of de Vlaamse Regering formeel niet waren geraadpleegd door de Federale Regering en door federaal minister Vande Lanotte. Minister Vande Lanotte heeft mij dan ’s anderendaags gezegd dat er wel veel informele contacten zijn geweest op ambtelijk niveau.

Minister-president, welke afspraken heeft de Vlaamse Regering vandaag al gemaakt met de Federale Regering over het marien ruimtelijk plan? Heeft het Vlaamse Gewest al een uitnodiging ontvangen om een afvaardiging aan te duiden in de raadgevende commissie die het plan moet adviseren? Werd het voorontwerp door de Vlaamse administratie al aan een grondige analyse onderworpen? Zo ja, wat zijn de conclusies? Bent u van mening dat de momenteel door de federale overheid gevolgde procedures in overeenstemming zijn met de geldende regelgeving? U weet dat er soms nogal wat grijze zones zijn als het gaat over de mariene zone of de zone in zee, en over de bevoegdheden die Belgisch en Vlaams zijn. Bent u van plan stappen te ondernemen om te komen tot een samenwerkingsakkoord met de Federale Regering over het marien ruimtelijk plan?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: De Vlaamse Regering heeft nog geen afspraken gemaakt met de Federale Regering over het marien ruimtelijk plan.

In de loop van juni 2012 heeft de dienst Mariene Milieu van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu aan de Vlaamse bevoegde diensten de vraag gesteld welke diensten geïnteresseerd waren om deel te nemen aan de vergaderingen van de raadgevende commissie. Al deze diensten werden uitgenodigd om vertegenwoordigers aan te duiden en deel te nemen aan de debatten van de raadgevende commissie.

In november 2011 vond een eerste vergadering plaats van de Vlaamse stuurgroep Maritieme Ruimtelijke Planning onder het voorzitterschap van de secretaris-generaal van het

departement Mobiliteit en Openbare Werken. In de schoot van deze stuurgroep is een werkgroep actief die het proces van de maritieme ruimtelijke planning van nabij opvolgt. Het is deze werkgroep die het voorgelegde federale voorontwerp van marien ruimtelijk plan analyseert en het standpunt van de Vlaamse overheid in de raadgevende commissie coördineert.

Uit een eerste analyse is gebleken dat in het voorgelegde voorontwerp van marien ruimtelijk plan nog essentiële elementen ontbreken, namelijk het voorontwerp van koninklijk besluit dat het marien ruimtelijk plan moet vaststellen en de bindende bepalingen van het plan moet aanwijzen alsook de exacte coördinaten van de verschillende zoneringen bevat. Enzovoort. Ik heb daarnet vertegenwoordigers van de Vlaamse Visveiling op bezoek gehad, en die zeggen mij dat wij dat allemaal goed in de gaten moeten houden omdat dat ook effecten heeft op de visserij.

Ook vraagt het beschrijvende deel van het marien ruimtelijk plan nog heel wat bijstellingen. De vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid in de raadgevende commissie waken er ten slotte over dat de Vlaamse bevoegdheden met betrekking tot het Belgische deel van de Noordzee gevrijwaard blijven – wat vanzelfsprekend is.

De federale overheid volgt de procedures zoals die zijn vastgelegd in de in de vraag geciteerde wet van 20 januari 1999 en zijn uitvoeringsbesluiten.

In de loop van 2011 zijn gesprekken opgestart tussen de Vlaamse overheid en de federale overheid met het oog op het opzetten van een samenwerkingsprocedure om tot een maritieme ruimtelijke planning te komen. Begin 2012 zijn deze gesprekken stopgezet omdat de federale minister bevoegd voor de Noordzee voor een andere aanpak gekozen heeft.

Nadat minister Vande Lanotte het maritiem ruimtelijk plan begin dit jaar bekendmaakte, heeft minister Crevits het dossier binnen de Vlaamse Regering op tafel gelegd. De Vlaamse Regering houdt de verdere evoluties in dit dossier en de concrete verdere inhoudelijke aanpak door de Federale Regering nauwlettend in het oog. Daarbij zal speciale aandacht worden besteed aan effectieve bevoegdheidsovertredingen.

De heer Wilfried Vandaele: Minister-president, als ik het goed begrijp, zegt u dat het er in 2011 goed uitzag. Toen zat u samen aan tafel. Op een bepaald moment in 2012 zijn de gesprekken gestopt en heeft de federale overheid verder gedaan zonder formeel overleg met Vlaanderen, althans op regeringsniveau. Er is wel overleg geweest op ambtelijk niveau. Ik begrijp ook dat er van Vlaamse kant meer dan twee ambtenaren, zoals bepaald door de wet, in die raadgevende commissie zitten. Dat is op zich niet slecht. Ik heb intussen vernomen dat er evenveel pagina's met opmerkingen zijn vanuit de Vlaamse administratie als het marien ruimtelijk plan er telt. Ik ga ervan uit dat er nog heel wat overleg nodig is. Wat mij betreft, moet er minstens een samenwerkingsakkoord zijn, uiteraard in afwachting van het moment dat de hele bevoegdheid over het Belgische deel van de Noordzee overkomt naar Vlaanderen. Dank u wel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aanbevelingen van de Vlaamse Luchthavencommissie - 731 (2012-2013)

De heer Eric Van Rompuy: Enkele weken geleden heb ik deze vraag gesteld om een stand van zaken te krijgen in verband met de luchthaven van Zaventem en de politiek die de Vlaamse Regering voert in het kader van het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio (START).

In dat kader is onder meer de Vlaamse Luchthavencommissie (VLC) opgericht, die inmiddels een aantal nota's heeft gemaakt, over de problematiek van de loonhandicap, over de rechtszekerheid en een stabiel kader en over de tewerkstelling en de toegevoegde waarde. Ik heb de rapporten van die commissie gelezen, ze zijn tamelijk summier. De vraag is: welke gevolgen geeft de Vlaamse Regering eraan?

Een tweede vraag heeft betrekking op de discussie over de 20 miljoen euro die aan de luchtvaartmaatschappijen is gegeven, onder meer aan Brussels Airlines, om de luchthavensector competitief te houden ten opzichte van de Ierse lagekostenmaatschappijen, die met gunstregimes kunnen functioneren op de Waalse regionale luchthavens. Juist voor Kerstmis was dat een hele problematiek, maar uiteindelijk heb ik nooit goed geweten wat het standpunt van de Vlaamse Regering is. Heeft de Federale Regering die toelage nu inderdaad gegeven en aan wie? Het blijft een onduidelijke zaak. Is de Vlaamse Regering daarover bevraagd? Wat is het standpunt?

Het is heel stil rondom Zaventem, niet op politiek vlak en ook niet omwille van wat er vandaag is gebeurd. Dat er een diamantroof is gepleegd, was ook nationaal nieuws. Ik zie ook dat het aantal passagiers is verminderd. Het was een zwarte dag voor Zaventem, min 7 procent voor de cargo. Men spreekt veel over de haven van Antwerpen en de andere havens, maar na START wordt het almaar stiller over de luchthaven van Zaventem. Daarom wil ik vragen of de Vlaamse Regering opvolging heeft gegeven aan de aanbevelingen en wat het standpunt is ten aanzien van de toelage van de Federale Regering in verband met de concurrentiepositie van de sector.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik sluit me graag aan bij die vraag en wil informeren welke maatregelen de Vlaamse Regering gaat nemen om de concurrentiepositie van Zaventem en de economische groeikansen van de luchthaven te verdedigen. Minister-president, in een eerdere vraag heb ik u al verzocht of u bereid was om met de federale overheid en de andere gewesten over het samenwerkingsakkoord van 1989 te onderhandelen met betrekking tot de dienstverlening van Belgocontrol en de Europese verordening 1794/2006 in verband met de luchtvaarttoelagen. Ik wou, vrijblijvend, eens polsen of u dat verzoek al hebt gedaan en wat daarvan het resultaat is.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Eind maart 2012 heeft de Vlaamse Luchthavencommissie een rapport ingediend betreffende de concurrentiepositie van de luchthaven van Zaventem versus die van de luchthavens van Charleroi en Luik. Op 14 januari 2013, mijnheer Van Rompuy, werd aan de Vlaamse Regering een aanvullend rapport bezorgd met verfijnde en aangevulde beleidsaanbevelingen. Het rapport van de VLC werd besproken binnen de ambtelijke kerngroep START en de Task Force START, alsook in de schoot van de Vlaamse Regering. Die bespreking heeft geresulteerd in een nota die aangeeft hoe de Vlaamse Regering omgaat met het rapport van de Vlaamse Luchthavencommissie en de erin opgenomen aanbevelingen. Mocht de commissie er nog niet over beschikken, zal ik de nota overmaken.

Ik kom tot de aanbevelingen uit de drie aanvullende rapporten van 14 januari 2013, waar de heer Van Rompuy naar verwijst, betreffende 'loonhandicap en arbeidsrecht', 'tewerkstelling en toegevoegde waarde' en 'rechtszeker en stabiel kader'. Vooraf is het aangewezen de adviezen van de Vlaamse Luchthavencommissie in hun juiste beleidsmatige en bestuursmatige context te zien. Voor een aantal van de aanbevelingen heeft Vlaanderen geen of slechts een beperkte bevoegdheid. Dat betekent dat zij van andere overheden afhankelijk is, en er alleen maar kan op aandringen dat initiatieven worden genomen en overleg wordt gepleegd.

Daarnaast dient gezegd dat de focus van het rapport het mogelijk maakt dat een aantal analyses worden gemaakt voor de drie luchthavens, maar dat anderzijds niet uit het oog mag

worden verloren dat de impact van sommige beslissingen die eventueel genomen worden, ook gevolgen hebben voor andere luchthavens die niet het voorwerp uitmaken van het rapport. We denken meer bepaald aan de Vlaamse regionale luchthavens. Sowieso moet voor elk voorstel of voor elke beslissing die genomen wordt rond een aantal aanbevelingen, de ruimere context mee in rekening worden genomen.

Uiteraard is de luchthaven van Zaventem cruciaal voor de Vlaamse economie. Niemand zal dat betwisten. De luchthaven is, na de haven van Antwerpen, inderdaad de tweede Vlaamse poort, en de tweede belangrijkste economische motor voor Vlaanderen. Dat wordt soms wel eens vergeten. De Vlaamse Regering stelt voorop dat de luchthaven van Zaventem die rol als economische motor moet blijven spelen.

Met betrekking tot de aanbevelingen betreffende loonhandicap en arbeidsrecht verwijzen we naar de uitspraak van het Europees Parlement in verband met de wijzigingen aan de verordening nummer 883/2004 en 987/2009. Daarin wordt het begrip ‘thuisbasis’ voor cockpit- en cabinepersoneel gedefinieerd. Daardoor zullen werknemers onder het arbeidsrecht vallen van het land van hun thuisbasis, of in geval van twijfel, het land waar een substantieel deel van de werkzaamheden wordt uitgevoerd, in plaats van het land waar de maatschappij haar maatschappelijke zetel heeft. Zo zal een deel van de werknemers van Ryanair in de toekomst onder Belgisch arbeidsrecht vallen in plaats van onder Iers recht.

Vlaanderen zal toekijken op een consequente toepassing van die wetgeving op alle werknemers in de Belgische luchtvaartsector. Daarnaast zijn er hieromtrent initiatieven in voorbereiding, bijvoorbeeld maatregelen op federaal niveau om de loonlast van piloten en vliegend personeel concurrentieel te maken. Binnen Flanders Air Transport Network (FAN) wordt daarover overleg gepland met de betrokken sector.

In het kader van de aanbevelingen rond tewerkstelling en toegevoegde waarde heb ik al aangegeven dat de Vlaamse Regering vooropstelt dat de luchthaven van Zaventem haar rol als tweede belangrijkste economische motor van Vlaanderen moet kunnen blijven spelen. Dat is ook de reden waarom de Vlaamse Regering de luchthaven, de impact en het belang ervan in tal van dossiers als uitgangspunt neemt. We willen via de beleidsdomeinen waarvoor we zelf bevoegd zijn, de concurrentiepositie van Zaventem versterken.

Op het vlak van ruimtelijke ordening werden reeds enkele planologische herbestemmingen doorgevoerd op en rond de luchthaven. Die herbestemmingen hebben het mogelijk gemaakt dat een aantal activiteiten op en rond de luchthaven mogelijk werden en rechtsgrond kregen. Er zal ook een initiatief genomen worden voor de verdere ontwikkeling van de poort internationale luchthaven van Zaventem.

Tevens zal bekeken worden welke maatregelen en instrumenten het meest aangewezen zijn in het kader van het actieplan Omgevingslawaaï. Een eerste tussentijds actieplan werd in 2010 goedgekeurd. Ondertussen zijn de resultaten van bijkomend studiewerk beschikbaar. Een nieuw definitief actieplan zal uiterlijk in januari 2014 worden ingediend bij de Europese Commissie.

Ter ondersteuning van de tewerkstelling kan Vlaanderen ook een rol spelen in het kader van het opleidingsbeleid. Bedrijven op de luchthavensite kunnen, mits ze voldoen aan de ontvankelijkheidscriteria om een dossier in te dienen, net als elke onderneming opleidingssteun krijgen.

Zo werd recent strategische opleidingssteun toegekend voor luchthavengebonden dossiers. Jetair nv en TUI Airlines Belgium nv staan centraal in dat strategische kantelmoment. Om zijn markttuitbreiding te realiseren en zijn internationale rol te versterken zal TUI Airlines nv Belgium 120 nieuwe medewerkers in dienst nemen en zal een investering van 25 miljoen euro in een milieuvriendelijke loods en kantoorgebouw uitgevoerd worden in Zaventem. Onder andere Jetairfly en Tec4Jets zullen zich hier centraliseren. De nieuwe vestiging biedt Tec4Jets niet alleen de kans om de vloot van Jetairfly te onderhouden, maar ook die van andere vliegtuigmaatschappijen. Tec4Jets zal bovendien een unieke samenwerking uitbouwen met Boeing, waardoor TUI Airlines Belgium nv belangrijke kennis en expertise zal vergaren

met betrekking tot Boeingvliegtuigen. Het feit dat Tec4Jets kan voorzien in het onderhoud van verschillende Boeingvliegtuigen maakt Zaventem nog aantrekkelijker als hub – dat is toch de bedoeling.

Dat heeft een positieve impact op de Vlaamse economie. Naast de directe tewerkstelling van tweehonderd medewerkers creëert het project ook een hefboom voor een aanzienlijke indirecte tewerkstellingsstijging, zowel in Zaventem als in Oostende. Om dat strategische kantelmoment voor beide organisaties succesvol te implementeren, is er nood aan een verdieping en verbreding van kennis en vaardigheden, wat extra opleidingen vraagt. De toegekende strategische opleidingssteun moet dat mede mogelijk maken.

Ook vanwege Brussels Airlines ontving het Agentschap Ondernemen een vraag voor strategische opleidingssteun. Dat opleidingsproject past in de strategische heroriëntatie van carrier naar meer langeafstandsvluchten. Brussels Airlines zou hiervoor via leasing ook investeren in drie extra langeafstandsvliegtuigen van het type Airbus A330. Tegelijk zal men de bestaande langeafstandsvloot renoveren qua cabine-inrichting, gericht op meer comfort. Dit vraagt een investering van 30 miljoen euro. Het opleidingsplan betreft opleidingskosten van 18,3 miljoen euro.

Het Agentschap Ondernemen onderzoekt op dit moment of dit dossier kan worden ondersteund in het kader van de Strategische Investerings- en Opleidingssteun. Hierdoor zou een steun van maximum 1 miljoen euro kunnen worden gegeven. Bij de evaluatie moet men echter rekening houden met de Europese regels inzake het stimulerend effect van de opleidingsteun en het behalen van de benodigde punten op de evaluatiecriteria. Indien het dossier ontvankelijk is, zal wellicht voor de zomer een steunvoorstel aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd.

Vlaanderen zal ook laten nagaan of en hoe in het ruimer kader van een vernieuwd industrieel beleid de luchtvaartlogistiek beter kan worden ondersteund. Er zijn al initiatieven om een ‘slimme specialisatie’ van de luchthaven van Zaventem te bevorderen op basis van de nabijheid van de farmaceutische cluster. In het algemeen zijn specifieke logistieke condities voor gespecialiseerde clusters in Vlaanderen een aanknopingspunt voor de waardeketenbenadering in het Nieuw Industrieel Beleid.

Op het vlak van mobiliteit lopen er al heel wat projecten binnen de luchthavenregio. Een goede bereikbaarheid van de luchthaven is immers onontbeerlijk. Uit de mobiliteitsvisie 2020 van De Lijn is het projectplan ‘Vlaams-Brabant in beweging’ voortgekomen. Hierin zitten onder meer ook tramlijnen. Dan is er ook nog de NMBS en alle elementen van de Diabolo-infrastructuur.

Daarnaast is er nog de rechtszekerheid en het stabiel kader, waar de federale overheid een niet-onbelangrijke taak heeft. De Vlaamse Regering heeft op 23 juli 2010 een standpunt ingenomen over het ontwerp van de federale Vliegwet. Het Vlaamse standpunt werd op 4 juli 2012 opnieuw overgemaakt aan de terzake bevoegde staatssecretaris.

Voorzitter, collega's, het staat niet dagelijks in de krant, maar we zijn zeer intensief bezig met die luchthaven vanuit de vaststelling dat dit een heel belangrijke economische poort is. Het is evident dat we daar de nodige inspanningen doen.

Wat de vergoedingen voor Belgocontrol betreft: als mijn informatie volledig is – wat ik hoop – kwam deze problematiek het laatst ter sprake in de marge van de Interministeriële Conferentie voor Financiën en Begroting van 27 maart 2012, maar heeft dit overleg niet tot een oplossing geleid. Zover staan we nog altijd. *(Opmerking van de heer Joris Van Hauthem)*

De heer Eric van Rompuy: Minister-president, bedankt voor het antwoord. Ik ga het bekijken, en als ik de tekst heb, zal ik reageren. Ik dank u in elk geval voor alle inspanningen die inderdaad gebeuren. Zaventem staat, tien jaar na de discussie over DHL, wat minder in de picture, maar misschien is het beter dat er op het terrein gewerkt wordt en vooruitgang wordt geboekt.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister-president, bedankt voor uw uitgebreid antwoord. Ik ben wel teleurgesteld in uw antwoord op mijn vrijblijvende vraag. Ik heb in februari en april 2012 gelijkaardige vragen gesteld, en u hebt toen geantwoord dat u er effectief werk van zou maken en dat verzoek zou indienen. Ik constateer nu dat dat helemaal niet is gebeurd. Dat is nochtans een heel belangrijk element om de concurrentiepositie van de luchthaven Zaventem te verbeteren. Ik vraag u nog eens – en ik hoop dat u er deze keer echt werk van maakt – om contact op te nemen met de federale overheid en de andere gewestelijke overheden om deze problematiek grondig aan te pakken.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, de heer Van Rompuy zei daarnet dat het erg stil is rond de luchthaven. Ik vond dat ook, en ik vroeg me echt af wat nu het antwoord zou zijn: waar is de Vlaamse Regering mee bezig inzake de luchthaven? Ik ontken zeker niet dat er een aantal beslissingen worden genomen die relevant zijn voor de luchthaven. Maar, minister-president, het valt mij op dat het een zeer diffuus beeld is.

De strategische opleidingssteun bijvoorbeeld: dat zijn systemen die beschikbaar zijn, en vanuit de luchthavensector wordt daarop ingespeeld. U haalt zelfs de Vliegwet aan. Tja, dat er advies komt vanuit de Vlaamse Regering, lijkt me nogal evident. En dat geldt eigenlijk voor alle elementen die u hebt aangehaald.

In het verleden heb ik u al meermaals gevraagd wat nu eigenlijk de langetermijnvisie is van de Vlaamse Regering op de luchthaven. Toen heb ik ook de studie van IDEA Consult uit 2004 aangehaald. Dat was een zeer ambitieus plan. Vanuit mijn fractie waren we het er niet mee eens, maar het was ambitieus. De vraag was altijd wat het standpunt was van de Vlaamse Regering, maar daar kwam nooit een duidelijk antwoord op. U hebt wel op een gegeven moment gezegd dat u het ging opfrissen, want 2004 is natuurlijk al een hele tijd geleden. Er zou nieuw studiewerk gebeuren. Maar als ik uw antwoord van daarnet bekijk, zit ik nog altijd op mijn honger. Wat is nu eigenlijk de visie van de Vlaamse Regering op de luchthaven? U gebruikt de luchthaven als een startpunt voor tal van beslissingen en afwegingen. Het erkennen van de tweede logistieke poort in Vlaanderen: daar kan ik in komen. Maar waar wilt u exact naartoe? In de langetermijnvisie 2025 van IDEA Consult stonden concrete cijfers over vracht- en personenvervoer. Wat is de mening van de Vlaamse Regering daarover?

De voorzitter: Dat kan voorwerp uitmaken van een volgende vraag om uitleg.

De heer Hermes Sanctorum: Krijg ik geen antwoord?

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld. *(Opmerkingen van de heer Hermes Sanctorum)*

■

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontmoeting tussen de federale premier en de ministers-presidenten van de deelstaten, in het licht van het Stabiliteitspact - 740 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de visie van viceminister-president Geert Bourgeois op de implementatie van de zesde staatshervorming - 951 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, dit is een vervolgvraag op de actuele vraag van de plenaire vergadering van 23 januari over de ontmoeting tussen de ministers-presidenten en premier di Rupo omtrent de uitvoering van de zesde staatshervorming. Er zijn daarna nog wat vragen blijven hangen.

U zei dat er een voorhoede van federale ambtenaren en een taskforce komt. In die taskforce zou de overdracht van informatie geschieden, om de term ‘fiches’ niet te gebruiken, want daar gaat het eigenlijk om. In het kader van het Stabiliteitspact zijn er nog heel wat vragen overgebleven.

De overdracht van bevoegdheden wordt politiek gekoppeld aan de Financieringswet, zo heeft het Comité de mise en oeuvre des réformes institutionnelles (COMORI) beslist. Hoe zit het met de timing daarvan?

Staatssecretaris voor Institutionele Hervormingen Verherstraeten verkondigde dat alle middelen voor 100 procent mee worden overgedragen, behalve het arbeidsmarktbeleid, dat zou slechts 90 procent zijn. Minister-president, hoe moeten we dat bekijken in het licht van het Stabiliteitspact?

Volgens het stabiliteitsprogramma moeten alle entiteiten in 2015 een budgettair evenwicht bereiken. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) stelde voor dat bij de overdracht niet alle middelen zouden meegaan, maar 70 of 80 procent, zo werd al eens geopperd, zodat de deelstaten al een inspanning moeten leveren en men in 2015 het budgettair evenwicht haalt. Als de verklaring van staatssecretaris Verherstraeten over het arbeidsmarktbeleid klopt, gaat dat scenario niet meer door. Voor de rest van de bevoegdheden zoals kinderbijslag, gezondheidszorg en dergelijke zou het volledige budget meegaan. Hoe moeten we dat begrijpen in het licht van het Stabiliteitspact richting 2015? De Federale Regering heeft aan de Hoge Raad van Financiën (HRF) gevraagd om hierover een advies uit te brengen als insteek voor de onderhandelingen tussen de verschillende overheden.

Daarom stel ik u volgende vragen. Welke referentie wordt gehanteerd in verband met de over te hevelen middelen met betrekking tot de overdracht van bevoegdheden? Hoe moeten we dit idee plaatsen binnen het stabiliteitsprogramma? Welke inspanningen zullen aan de deelstaten worden gevraagd om de doelstelling 2015 te bereiken? Is de overdracht van bevoegdheden nog steeds politiek gekoppeld aan de hervorming van de Financieringswet? Klopt het dat er inzake de Financieringswet nog geen of nauwelijks teksten bestaan, laat staan een politiek akkoord? Komt daarmee de timing van de uitvoering van de zesde staatshervorming niet in het gedrang? Wordt er rekening gehouden met een eventueel uitstel met één jaar van de uitvoering van de zesde staatshervorming? Hoe zit het met de taskforce? Dat is een vraag van de heer Vereeck. Is die samengesteld? Wat heeft ze al gerealiseerd? Hoe zit het met usurperende bevoegdheden? In de federale begroting werden die gewoon geschrapt. Dat is hun goed recht, maar hoe moet dat verder?

Mijn bijkomende vraag gaat over de timing van de implementatie van de zesde staatshervorming. De onzekerheid is daar troef. Aan de ene kant zegt men dat men het graag in 2014 zou hebben. Dan komt de viceminister-president zeggen dat de implementatie het best gebeurt vanaf 1 januari 2015. De verwarring is troef, zeker richting verkiezingen 2014. Minister-president, u hebt gezegd, een zevende staatshervorming niet, en dan bent u teruggekrabbeld en hebt u gezegd dat het een dynamisch proces is dat altijd voortgaat. Anderzijds zegt de N-VA, uw coalitiepartner, dat het in 2014 de big bang zal zijn, dat het de inzet van de verkiezingen zal zijn. Maar dan komt minister Bourgeois zeggen: neen, de verkiezingen zullen gaan over hoe elke partij het Vlinderakkoord wil invullen.

Ik vraag me af wat voor de Vlaamse Regering de timing is, niet alleen van de realisatie, maar ook de implementatie van de zesde staatshervorming. Men gaat ervan uit dat de teksten voor de zomer 2013 zouden zijn goedgekeurd in het federaal parlement. Dat moeten we nog zien. 2014 lijkt voor sommigen wat vroeg. De Franstaligen hebben ook al gepleit voor een jaar

uitstel, en nu zie ik dat de N-VA-viceminister-president daarin meegaat. Hij zegt dat 1 januari 2015 een goede vertrekdatum zou zijn om die bevoegdheden te implementeren, terwijl men aan de andere kant zegt dat er nog een zevende staatshervorming moet komen.

Ik begrijp sommige coalitiepartners onderling niet meer. Misschien is het de bedoeling van de N-VA tegen 2014 te zeggen: zie je wel, het is nog altijd niet geïmplementeerd. Ik weet het niet. Minister-president, ik zou graag het standpunt van de hele Vlaamse Regering kennen over de implementatie.

De voorzitter: De heer van Rouveroijs heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroijs: Ik behoud me het recht voor om aan te sluiten na het antwoord van de minister-president.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Het is jammer dat de heer Van Hauthem het allemaal niet meer begrijpt. Het zou hem veel helpen mocht hij ervan uitgaan dat de coalitiepartners in de Vlaamse Regering niet een en dezelfde partij zijn, en dat het voor die partijen wel degelijk is toegestaan om er verschillende meningen op na te houden. Dat zou al veel duidelijkheid kunnen creëren om het iets beter te begrijpen. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Wij hebben een andere mening dan de CD&V over hoe we verder moeten naar 2014. Daar is geen enkel probleem mee. Daarover hebben we geen akkoord gesloten. En het is alleen het akkoord dat ons bindt.

Minister-president, op 22 januari hebben we daar actuele vragen over gesteld, maar het tijdsbestek van een actuele vraag was te kort om daar diep op in te gaan. Ik had ook een vraag om uitleg ingediend, maar die moest dan worden aangepast, maar door mijn nalatigheid is ze niet meer op tijd heringediend.

Minister-president, ik denk niet dat het uw verantwoordelijkheid is, in uw hoedanigheid van minister-president van de Vlaamse Regering, dat die vaagheid er nog altijd is. Het wordt wel een steeds groter probleem op twee vlakken, eerst en vooral inzake het tijdspad. Zowel in de Vlaamse media na de uitspraken van de drie coalitiepartners als in de Federale Regering is onduidelijkheid troef. Als je er nog eens de Franstalige media naast legt, wordt de onduidelijkheid alleen maar groter. Het zou een goede zaak zijn als er wat meer duidelijkheid over is.

De vaagheid over het budget is zo mogelijk nog belangrijker en gevoeliger. Het Belgabericht van staatssecretaris Verherstraeten is enkele uren nadien gewijzigd. Dan ging het niet meer alleen over arbeidsmarktbeleid. Het was onduidelijkheid troef en niemand weet nog hoe het nu eigenlijk in elkaar zit. Nogmaals, minister-president, dat is niet uw verantwoordelijkheid, maar het is hoog tijd dat we er duidelijkheid over krijgen.

Ik heb begrepen dat staatssecretaris Verherstraeten heeft laten verstaan dat hij er geen probleem mee heeft dat we de federale fiches zouden krijgen, dat ze publiek zouden worden gemaakt. Dat zou een mooie geste zijn in het kader van de federale loyaliteit. De gemeenschappen en gewesten zouden dan de mogelijkheid krijgen van de federale overheid om zich voor te bereiden op de uitvoering en op de wetteksten die er zullen komen van de federale overheid. Blijkbaar worden die fiches nu toch nog niet vrijgegeven. U hebt zelf al verschillende keren laten verstaan dat het u minstens ergert dat daarover geen duidelijkheid komt.

De usurperende bevoegdheden en de pensioenbijdragen sleuren we ook al een hele tijd mee. Daarover is nog steeds geen duidelijkheid. Ik geloof niet dat het uw verantwoordelijkheid is, minister-president, maar ik denk dat u samen met ons kunt onderschrijven dat hier de volgende keer duidelijkheid over moet komen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Onze vrienden van het Vlaams Belang gooien weer alles op een hoop. Er komt 18 miljard euro over. Dat is nog nooit gebeurd. Die zesde

staats Hervorming is wel wezenlijk. Dat het goed moet worden voorbereid, spreekt voor zich. Vorig jaar dacht niemand, zeker de critici onder jullie niet, dat het dossier van Brussel-Halle-Vilvoorde voor het zomerreces zou worden goedgekeurd. Dat is dus gebeurd.

Nu zit men aan de Financieringswet en de bevoegdheidsoverdrachten. Dat is natuurlijk ook een heel ruime agenda, omdat de zesde staats Hervorming heel breed gaat. We zijn overtuigd dat er nog enkele knopen moeten worden doorgehakt en sommige zaken moeten worden uitgeklaard. Ik ben vol vertrouwen dat dat in de komende weken zal gebeuren en dat we daar in de loop van dit jaar over zullen kunnen stemmen. Op dat vlak ben ik optimistisch.

Over de usurperende bevoegdheden heeft de minister-president steeds een heel duidelijk standpunt ingenomen. Mij lijkt het duidelijk. Mensen kunnen hierover elke maand opnieuw vragen stellen. Ik ben er zeker van dat hij elke keer hetzelfde zal antwoorden. Het standpunt is immers heel duidelijk.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, de taskforce is geïnstalleerd en heeft op 6 februari 2013 vergaderd. De taskforce is uit heel wat secretarissen-generaal samengesteld. Het is een indrukwekkend gezelschap. We kunnen enkel hopen dat de uitwisseling van informatie tot de oprichting van een voorhoede zal leiden. De taskforce moet die avant-garde voorbereiden. Dit zal nu effectief in gang worden gezet. De fiches zijn ondertussen gedateerd. Ik ga ervan uit dat de federale informatie zal worden geactualiseerd.

Wij worden daar door de secretaris-generaal van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR) vertegenwoordigd. Hij zal alle informatie ontvangen en verwerken. De Vlaamse Regering heeft immers beslist een groenboek op te stellen. Zodra dat groenboek klaar is, zullen we het onder meer aan het Vlaams Parlement voorleggen. Op dat ogenblik zal het debat geopend zijn. We zullen het groenboek dan met alle betrokken stakeholders, bijvoorbeeld de sociale partners, verder bespreken.

Het is echt de bedoeling van de Vlaamse Regering de zesde staats Hervorming voor te bereiden. Op dat vlak heeft de heer Diependaele gelijk. De federale overheid heeft verklaard voor de zomer de wetteksten te zullen finaliseren. Dat is de taak van het federaal parlement en van de betrokken federale ministers.

Op dat ogenblik zal de federale overheid ook een beslissing over de inwerkingtreding nemen. Ik heb hierover een persoonlijk standpunt. Wanneer de zesde staats Hervorming wettelijk is georganiseerd, we over een groenboek beschikken en weten, niet enkel met betrekking tot het personeel maar ook met betrekking tot nieuw beleid, wat de nieuwe bevoegdheden allemaal mogelijk maken, lijkt niets me mooier in een democratie dan verschillende invullingen door de verschillende politieke partijen die hiermee dan naar de kiezer trekken.

De volgende Vlaamse Regering kan dan met deze bijkomende bevoegdheden en middelen een beleid voeren dat door de kiezer wordt gedragen. De kiezer zal dan beslissen aan welke partij met welk voorstel hij zijn stem geeft. De partijen die het nieuw Vlaams regeerakkoord zullen opstellen, zullen de zesde staats Hervorming dan kunnen consumeren.

Ik vind dat we de zesde staats Hervorming moeten consumeren voor we aan een zevende staats Hervorming toe zijn. Ook dat is een punt waarover alle politieke partijen zich moeten uitspreken. Er is hierover in de Vlaamse Regering geen overleg gepleegd. Volgens mij komt zes voor zeven. Dat is mijn persoonlijke mening.

Een zevende staats Hervorming zou heel goed moeten worden voorbereid. Om tot die goede voorbereiding te komen, moet eerst de zesde staats Hervorming worden geconsumeerd. We weten waar we nu voor staan. De heer Van den Heuvel heeft terecht opgemerkt dat het een vrij brede staats Hervorming betreft. We moeten dit alles eerst implementeren. De vraag is op welke wijze we iets zinnigs over de zevende staats Hervorming zouden kunnen zeggen zonder te weten wat de zesde staats Hervorming concreet inhoudt.

Ik pleit ervoor dit grondig voor te bereiden. Alle politieke partijen moeten de nodige onderzoeken verrichten en discussies voeren. De zesde staatshervorming heeft ons immers geleerd dat we zeer goed voorbereid moeten zijn en alle facetten moeten kennen. De resoluties van het Vlaams Parlement zijn belangrijk. Ze volstaan echter niet om effectief bevoegdheden te verdelen en dergelijke.

We moeten ons zeer goed voorbereiden. Ik weet dat ik deze elementen in het verleden al heb aangehaald. Ik wil ze gewoon nog even benadrukken.

De tot nu toe gehanteerde referentie is het institutioneel akkoord van 11 oktober 2011. De vermelde bedragen zijn ondertussen natuurlijk gedateerd. Ze zijn destijds in functie van het jaar 2012 opgesteld. We zullen die bedragen moeten actualiseren. We moeten hierbij rekening houden met het tijdstip waarop de Bijzondere Financieringswet in werking zal treden.

Ik wil er ook op wijzen dat in de nieuwe Bijzondere Financieringswet een vereveningsmechanisme zal worden gehanteerd. Het doel hiervan bestaat erin het principe van de niet-verarming te respecteren. Dit betekent dat de overstap naar de nieuwe Bijzondere Financieringswet voor een deelstaat niet in een verlies ten opzichte van de bestaande situatie mag resulteren. Dit is wat is overeengekomen. Het is in elk geval belangrijk dat de bedragen moeten worden geactualiseerd.

Er is op dit ogenblik nog geen duidelijkheid over de inspanningen die elke deelstaat zal moeten leveren of die van elke deelstaat zullen worden verwacht. We moeten eerst het advies van de Hoge Raad van Financiën afwachten. Dit advies zal vermoedelijk in maart 2013 of ten laatste in april 2013 beschikbaar zijn.

Dergelijke adviezen, die uiteraard niet bindend zijn, hebben in het verleden al aanleiding gegeven tot overleg in de geëigende overlegstructuren. Dit zal nu ook het geval zijn. Dat zijn het Overlegcomité en de betrokken Interministeriële Conferentie Financiën en Begroting. Binnen het Overlegcomité en de Interministeriële Conferentie Financiën en Begroting zal worden afgesproken hoe de budgettaire inspanningen worden verdeeld over de verschillende entiteiten en binnen iedere entiteit over de verschillende deeleniteiten: federale overheid, sociale zekerheid, gewesten, gemeenschappen en lokale overheden.

Is de overdracht van de bevoegdheden nog steeds politiek gekoppeld aan de hervorming van de Financieringswet? Logischerwijs wel. De deelstaten zullen niet accepteren dat er bevoegdheden worden overgedragen zonder overdracht van de bijhorende middelen. Omgekeerd zullen er wellicht geen middelen worden overgedragen zonder bevoegdheden.

U vraagt of het klopt dat er inzake de Financieringswet nauwelijks of geen teksten bestaan, laat staan dat er een politiek akkoord is. Ik ga ervan uit dat er geen stabilisatie is van de teksten en dat er nog altijd aan wordt gewerkt. Het blijft wel de bedoeling om het de volgende weken en maanden – zeker als men voor het zomerreces een en ander wil finaliseren – mogelijk te maken.

Er zijn door de bevoegde federale ministers uitspraken gedaan over de timing van de uitvoering van de zesde staatshervorming. Het is natuurlijk aan hen om die timing dan ook aan te houden, en als ze niet wordt aangehouden, om er tekst en uitleg bij te geven. Je kunt natuurlijk de uitvoering niet op eender welke dag doen. 1 januari van elk jaar is mogelijk, juni-juli ook, maar veel marge is er niet. Er is dan alleen nog discussie over het jaartal.

U vraagt ook of er rekening wordt gehouden met een jaar uitstel. Dat zijn allemaal interessante vragen, maar in principe kan ik met alles rekening houden. In deze situatie is het misschien mogelijk dat men verschillende scenario's in het achterhoofd houdt. Als Vlaamse Regering moeten wij ons maximaal voorbereiden, met het groenboek, met de voorhoede van de ambtenaren, met de implementatie bij de administraties. Die consensus is er binnen de schoot van de Vlaamse Regering, en daar is geen speld tussen te krijgen. Al het andere zal 'en cours de route' duidelijk worden. Ik heb begrepen dat het geduld niet meer zo lang op de proef wordt gesteld. Men zegt dat het wetgevend werk tegen de zomer klaar zal zijn. Ik ga er

dan ook van uit dat men dan duidelijkheid heeft over de inwerkingtreding enzovoort. Het is nog een kwestie van enkele maanden. Ik heb u daarstraks mijn persoonlijke mening gegeven, maar daarover heb ik de Vlaamse Regering niet geconsulteerd, waardoor er ter zake verschillende inzichten kunnen zijn.

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, wilt u die staatshervorming? U verlangt ernaar. U zou echt willen dat ze er al was.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik wil gewoon duidelijkheid, en die is er op sommige vlakken nog altijd niet. Hoelang stellen we hier al vragen: over usurperende bevoegdheden, over de overdracht van bevoegdheden die gekoppeld wordt aan de Financieringswet?

Op een gegeven moment was de piste: de bevoegdheidsoverdracht zou niet gepaard gaan met 100 procent overdracht van de middelen. Dat zou een piste kunnen zijn om in 2015 het Stabiliteitspact – alle begrotingen in evenwicht – te bereiken. Die discussie is ook gevoerd bij de Septemberverklaring en de begrotingsbesprekingen. Ik stel nu uit uw antwoord vast dat er nog helemaal geen duidelijkheid over is.

Minister-president Kris Peeters: Het advies van de Hoge Raad van Financiën komt nog.

De heer Joris Van Hauthem: Goed, laten we wel wezen: die piste kwam onder meer van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). De heer Verherstraeten zegt dan dat het wel 100 procent zal zijn, behalve 90 procent voor het arbeidsmarktbeleid. Dan vraagt men zich af wat er dan nog overblijft van die piste in het kader van het Stabiliteitspact. En dan moet de Hoge Raad van Financiën het licht in de duisternis laten schijnen. Laat het ons opnieuw een beetje voor ons uitschuiven. Minister-president, we blijven toch wel wat aanmodderen. Het is politiek blijkbaar bijzonder moeilijk om de knopen door te hakken.

Minister-president Kris Peeters: Voortschrijdend inzicht.

De heer Joris Van Hauthem: Dat hebben wij al dertig jaar.

Blijkbaar is het politiek zeer moeilijk om knopen door te hakken. Ik heb vorig jaar ooit eens gezegd dat de discussie over deze zesde staatshervorming niet zozeer zal gaan over het feit of de bevoegdheidspakketten coherent genoeg zijn en of er niet te veel versnippering zal zijn over de verschillende beleidsdomeinen, maar wel over de centen. Het zal gaan over de centen.

Minister-president Kris Peeters: Dat is meestal zo.

De heer Joris Van Hauthem: Natuurlijk, maar als er veel centen zijn, is de discussie iets makkelijker. Dat weet u ook.

Minister-president Kris Peeters: Dat is ook juist.

De heer Joris Van Hauthem: Ik heb nog Vlaamse regeringen gekend die alleen maar moesten uitgeven en waar de discussie alleen ging over wie wat kreeg. De discussie nu in de Vlaamse Regering ligt wel enigszins anders. Het gaat effectief over de centen als er knopen nog altijd niet zijn doorgesneden. Misschien is het een technische discussie waar we ons vandaag niet aan moeten begeven, maar ik vraag me af hoe men bij de start kan uitgaan van de idee dat niemand kan verarmen. Hoe men dat gaat realiseren, daar kan ik nog altijd niet bij. Ik blijf erbij dat er nog altijd heel veel onduidelijkheid blijft bestaan. De duidelijkheid qua timing is misschien eerder een politieke kwestie. Het doorhakken van knopen wat de Financieringswet betreft en wat de centen betreft, laat op zich wachten. Dat stel ik vast, ook na uw antwoord.

De voorzitter: De heer van Rouveroi heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroi: Minister-president, u zegt dat de taskforce geïnstalleerd is op 6 februari. Daar gebeurt de informatie-uitwisseling op basis van de fiches die geactualiseerd zullen worden. Ik heb toch goed begrepen dat u zei dat daarna het groenboek zal worden

opgesteld en overhandigd aan het Vlaams Parlement en aan de stakeholders voor verdere discussie? Het lijkt me ook logisch dat het daarna gebeurt omdat het me moeilijk lijkt om het groenboek op te stellen voorafgaand aan de noodzakelijke informatie die dat groenboek vergt om uitspraken te doen. Ik heb het goed begrepen dat het in die volgorde gaat.

Als dat de volgorde is, waarbij de taskforce de informatie moet bezorgen aan de Vlaamse Regering zodat u dat groenboek kunt opstellen, is er dan op dat ogenblik een vergaderkalender afgesproken binnen de taskforce? Wat is dan de vergaderkalender – ik hoef dat niet precies tot op de dag te weten – zodat we ook het groenboek in de tijd kunnen plaatsen en onze werkzaamheden daarop kunnen afstemmen?

De heer Van Hauthem stelt heel terecht dat de oorspronkelijke gedachtegang was dat het Stabiliteitspact, waar elke entiteit zijn bijdrage toe moet leveren, zou worden opgelost via de overheveling van bevoegdheden maar met een deel van de middelen. Het lijkt mij uit uw antwoord duidelijk dat dat niet meer het huidige scenario zal zijn. Zo was het op een bepaald ogenblik ook te horen bij staatssecretaris Verherstraeten. Ik heb het niet letterlijk gehoord, maar ik lees tussen de lijnen, en u zult me misschien verbeteren. U zei op een bepaald ogenblik: als bevoegdheden worden overgeheveld, dan vergt dat ook de middelen. Dat was even grappig gezegd, maar laten we het toch ernstig houden: geen middelen, geen overdracht, en andersom al zeker niet. Wat bedoelt u met ‘geen middelen’? Hebt u het dan over 100 procent financiering, of hebt u het over 90 of 80 procent? Als het over 90 of 80 procent zou gaan, dan zitten we weer in het oude verhaal. Ik hoor graag uw visie daarover.

Daaraan gekoppeld is de vraag over het Stabiliteitspact 2015 en de bijdrage van onze entiteit. De Hoge Raad van Financiën zal een nieuw advies opstellen. We wachten daarop. U zegt dat het er zal zijn in maart of april. Op basis van dat advies, krijg je dan een onderhandelingsronde in het Overlegcomité. Het ene kan echter niet worden losgekoppeld van het andere. Ofwel zitten we nog in het scenario van de gedeeltelijke overdracht van middelen en de overdracht van bevoegdheden, ofwel de volledige overdracht van middelen en bijhorende bevoegdheden. Dan zal dat advies van de Hoge Raad van Financiën en de bijdrage op een andere manier tot stand komen. Dan wordt die niet meer gedefinieerd in functie van gedeeltelijke overdracht van middelen bij bevoegdheden maar wordt ze wel degelijk gedefinieerd op basis van een andere ratio, van de afspraken die dan moeten worden gemaakt. Begrijp ik dat goed?

Ik denk dat die gedachtegang wel klopt. Maar dan zit ik wat timing betreft wel met een probleem, in die zin dat het Stabiliteitspact voor 2015 een budget in evenwicht geeft over heel België – dat is een verzamelterm voor alle overheden. Maar voorafgaand aan 2015, hebben we hoe dan ook nog 2014 te gaan. Minister Muyters zegt altijd – en dat zal op zich juist zijn – dat hij nog nooit zijn handtekening heeft gezet onder de voortgang in verband met het Stabiliteitspact. Er is ooit wel eens een deelakkoord geweest, voor 2011 denk ik, maar daarna is er nooit meer iets afgesproken. Desalniettemin is er voor 2013 het huidige pact, dat nog niet ondertekend is maar dat al wordt nageleefd door ons, want wij hebben een begroting in evenwicht. Voor 2014 moeten we een tandje bijsteken, en zeker voor 2015, want dan moeten we allemaal een evenwicht hebben. Maar voor 2014 moeten we een bijkomende bijdrage leveren. Dan is een begroting in evenwicht niet meer voldoende. In alle omstandigheden, zelfs in de beste van alle werelden, hebben we in 2014 niet én een goedgekeurde zesde staatshervorming én de overdracht van alle bevoegdheden én de implementatie erbij. Zo zal het niet werken. Hoe dan ook, in 2014 staan we voor de vraag welke bijdrage van entiteit Vlaanderen, met haar deelentiteiten, namelijk gemeenten, provincies enzovoort, noodzakelijk zal zijn om gewoon een federaal trouwe partner te zijn in het Stabiliteitspact, als het niet wordt gewijzigd door Europa. De N-VA zal dat anders invullen dan CD&V, sp.a en Open Vld. Minister-president, u bent CD&V’er, uw partij zit ook in de Federale Regering. Houden zo. In uwen hoofde mag er alleszins geen schizofrenie zijn.

Hoe gaan we dan met 2014 om? Dat zijn in feite mijn vragen. Ik hoop dat u ze duidelijk hebt begrepen. Kunt u daar zo nauwgezet mogelijk op antwoorden?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister-president, u zegt dat we, om de volgende staatshervorming voor te bereiden, moeten wachten op de uitvoering van de vorige. Dan hadden we moeten wachten op de Plantentuin van Meise om de zesde voor te bereiden, en ik hoop dat dat niet de bedoeling was.

De verwarring blijft. Ik herhaal dat we niets nieuws gehoord hebben. Het is niet uw verantwoordelijkheid, daar ben ik mij terdege van bewust, maar noch inzake timing, noch inzake budget kunt u iets meer zeggen.

Ik wou hier nog één ding aan toevoegen. Ik ben het ermee eens dat het beter zou zijn om de uitvoering, de vraag wat we hier in Vlaanderen precies zullen doen met de enkele bevoegdheden die overkomen, in de campagne voor te leggen aan de kiezer. Dat lijkt me democratisch het meest logische, dat heb ik gisteren ook al gezegd.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, dat we in 2014 als partijen aan de kiezers voorleggen wat we met de nieuwe bevoegdheden zullen doen en hoe we ze zullen invullen, dat lijkt me logisch, maar nu moeten we stap per stap vooruit gaan. We moeten eerst bekijken hoe al die overdrachten op een goede manier kunnen gebeuren, hoe ze geabsorbeerd kunnen worden door onze Vlaamse administratie en in onze budgetten, want dat gebiedt de wijsheid ons.

De heer Eric Van Rompuy: Laten we realistisch blijven. Het zal juli, augustus zijn. Ik heb de Financieringswet ook meegemaakt in het voorjaar van 1989. Het duurt een aantal weken of maanden. Het gaat om cijfers en om wetteksten. Het is geen simpele zaak, het betreft wetteksten met getallen in. Indertijd was de Financieringswet onbegrijpelijk. Ik heb de discussies in de commissie Financiën meegemaakt, niemand begreep het nog. Het is een heel ingewikkelde zaak.

Als we willen implementeren in 2014, betekent dit dat de Vlaamse Regering in september begrotingen moet maken die de 10 miljard euro aan middelen incorporeert, niet alleen op het vlak van uitgaven: er is ook de Financieringswet en er is de invoering van het systeem van de opcentiemen. We moeten realistisch zijn: de implementatie zal maar kunnen gebeuren in de begroting 2015, na de verkiezingen van 2014. Ik spreek nu gewoon puur juridisch-technisch, los van de politieke zaak.

De Vlaamse Regering wordt nu gevraagd of ze een en ander nog zal implementeren in het budget van 2013. Dat wil zeggen dat we in oktober in de 'State of the Union' een verklaring van de minister-president zullen hebben waarin heel het bedrag van 10 miljard euro voor Vlaanderen wordt geïncorporeerd, ook de Financieringswet, het systeem van opcentiemen, de fiscale aftrek, de woonbonus, de energieaftrekken enzovoort. Ik vind het intellectueel niet eerlijk om nu te zeggen dat het allemaal versneld moet gebeuren.

Dat de regering natuurlijk zegt dat ze het zo snel mogelijk wil doen, dat is evident. Zeggen om een beetje te wachten, is geen optie. Het moet in de Kamer worden goedgekeurd. Uit wat ik in de pers lees, leid ik af dat er aan Franstalige kant een aantal vragen zijn. Wij hebben waarschijnlijk ook een aantal vragen. Aan Franstalige kant is men dikwijls met andere dingen bezig dan wij. Gisteren stond een heel stuk in de krant over Wallonië-Brussel met de toepassing van de gemeenschapsbevoegdheden in Brussel. Dat is een heel andere discussie dan de discussie die wij voeren: gaat het naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) of naar de Commission Communautaire Française (COCOF)? Ook de discussie over de financiering is bij ons helemaal anders dan die aan Franstalige kant.

Ik heb de indruk dat men er wel zal doorgeraken, maar dat het nog een aantal weken zal duren. Er is nog geen duidelijkheid over het saneringsproject van de volgende jaren. Dat zijn normale discussies die behoren tot een grote staatshervorming. Als ik N-VA hoor, is het allemaal peanuts, is het niet grondig en niet fundamenteel, maar iedereen die hier terugkomt in het Vlaams

Parlement om de begroting 2015 met de nieuwe Financieringswet te bespreken, zal schrikken. Ze zullen schrikken van de revolutie, ook in de financiering hier in Vlaanderen, want de eigen middelen zullen verdubbelen, de meerjarenbegrotingen zullen in een heel ander perspectief moeten worden bekeken, want er is 10 miljard euro meer aan bevoegdheden en middelen enzovoort. Het is een gigantische operatie. We kunnen de Vlaamse Regering en het parlement niet dwingen om daar holderdebolder debatten over te voeren. Dit moet zijn weg gaan en in 2014 zal de kiezer moeten oordelen welke partijen met welk programma zullen komen. Dat is mijn persoonlijke filosofie waarbinnen die zesde staatshervorming zich zal ontwikkelen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: De discussie over de implementatie van de timing is niet gestart door de oppositie, maar door de hoofdrolspelers. Wij jagen de Vlaamse Regering niet op, maar we mogen toch vragen hoe zij dit ziet.

Het gaat hier over een grote en technisch ingewikkelde operatie. Tot op vandaag hangt echter een flou artistique over de verdeling van de middelen zoals hier ook in deze zaal staat geschreven: kennelijk verborgen of zichtbaar versluierd. Maar dan mogen wij toch vragen stellen over bijkomende middelen. De vraag is hoe onze gemeenschap in het kader van die nieuwe staatshervorming zal worden gefinancierd, en hoe het zit met het Stabiliteitspact. Dat zijn toch vragen die we regelmatig mogen stellen. We stellen daarbij vast dat er nieuwe pistes opduiken of pistes die niet meer kloppen. Het resultaat daarvan is dat er absoluut nog geen duidelijkheid is.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: De voorzitter heeft wijze woorden gesproken, zoals dat ook van een voorzitter wordt verwacht.

De taskforce komt tweemaal per maand bij elkaar. Die cadans wordt aangehouden. Dat is een vrij hoog vergaderritme dat moet uitmonden in een zeer goed onderbouwd groenboek. Dat moet klaar zijn tegen de zomer. Wij zijn daarvoor natuurlijk ook een beetje afhankelijk van de vooruitgang die wordt geboekt op het federale niveau.

Er bestaat een verschil tussen verwarring en duidelijkheid. Er moeten een aantal verduidelijkingen komen onder meer over de inwerkingtreding. Zolang de beslissing daarover niet is genomen, is er onduidelijkheid.

Er bestaat verwarring over de middelen en de bevoegdheden. Er is een akkoord over de overdracht van de bevoegdheden met alle middelen met uitzondering van de arbeidsmarkt. De redenering is dat daar synergieën kunnen worden gerealiseerd door de deelstaten die deze arbeidsmarktbevoegdheden ontvangen en er op die manier voor zorgen dat dit een sluitend financieel geheel wordt. Dat is de eerste discussie.

De tweede discussie gaat over de bijdrage van de deelstaten tot de sanering van de overheidsschuld. In dat debat gaat de Hoge Raad ervan uit dat er maximum 1 procent bijdrage wordt geleverd door de deelstaten in het kader van de sanering van de overheidsmiddelen. Er heeft zich wat mij betreft geen positiewijziging voorgedaan. Het debat over die 1 procent moet nog verder worden gevoerd. In het vorige advies van de Hoge Raad van Financiën staat dat de deelstaten maximum 1 procent bijdragen, wat neerkomt op een totaal van 4 miljard euro. Ik ga ervan uit dat de Federale Regering een initiatief zal nemen om daar op een bepaald moment over te spreken. Het advies van de Hoge Raad wordt verwacht voor april. Ik kan daar niet op vooruitlopen. Maar wat mij betreft, mijnheer van Rouveroy, bestaat daar geen onduidelijkheid over. Wanneer staatssecretaris voor Staatshervorming Verherstraeten het heeft over 190 procent, heeft hij gelijk. Maar er is natuurlijk nog een ander deel, zijnde die bijdrage van maximaal 1 procent. Hij voert de staatshervorming uit vanuit zijn bevoegdheid. Aan die communicatie is echter niet toegevoegd dat er nog een discussie komt over de vraag hoe maximaal 1 procent bijdrage vanuit de deelstaten zal worden georganiseerd. *(Opmerkingen van de heer Sas van Rouveroy)*

Mijnheer van Rouveroj, het wordt nog interessanter omdat sommige collega's, ook in Wallonië, zeggen dat het Stabiliteitsprogramma 2015 moet worden herzien en dat men dus niet in 2015 een evenwicht moet bereiken. Dat toont opnieuw het voortschrijdend inzicht. De voorzitter heeft gelijk dat we ons niet moe moeten maken met discussies die ons geen stap verder brengen. De heer Karel De Gucht zei zondag nog dat het heel onverstandig zou zijn en dat alles behouden moet blijven. Vanuit Wallonië en vanop het federale niveau gaan stemmen op om dit niet zo nauw te nemen.

De heer Joris Van Hauthem: Wat u nu vertelt, is toch iets anders dan voortschrijdend inzicht.

Minister-president Kris Peeters: Dat zijn politieke discussies waarbij Vlaanderen in evenwicht blijft. Wanneer men ons uitnodigt voor de discussie over die bijdrage van maximum 1 procent, dan zullen wij daarop ingaan.

Om het debat, dat nu nog niet kan worden gevoerd, nog complexer te maken, is er nog een ander element: in heel die Financieringswet is er sprake van een overgangperiode. Zal er met voorschotten worden gewerkt? Dat is een indrukwekkend technisch gegeven, waarbij men zeer goed moet weten met welke discussies men bezig is. We bereiden ons maximaal voor op debatten en zorgen er zeker voor dat Vlaanderen krijgt waarop het recht heeft. Ik zal daar alles voor doen, samen met mijn collega's van de Vlaamse Regering.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Als er een heronderhandeling komt van het Stabiliteitspact, en Europa staat dat toe, allicht in een ruimere context, dan gaat u ervan uit dat dit ook voor 2014 geldt? Het kan zijn dat dit ook voor 2014 geldt, en dan wordt dat probleem in één beweging meegenomen. Geldt het echter niet voor 2014, dan bent u het er toch mee eens dat we hoe dan ook voor 2014 verplicht zullen zijn een bijdrage te betalen die hoger ligt dan wat we nu ophoesten, zijnde een begroting in evenwicht.

Graag had ik daar een reactie op. Dat is een simpele vraag.

Minister-president Kris Peeters: Ik kan toch niet reageren op iets dat nog niet is gebeurd.

De heer Sas van Rouveroj: Dat is niet juist. Wat is niet gebeurd? U hebt uw handtekening nog niet gezet onder het Stabiliteitspact zoals we dat kennen. Dat is wat u nu zegt.

Minister-president Kris Peeters: Dat is trouwens ook niet gevraagd.

De heer Sas van Rouveroj: Is de Vlaamse Regering bereid in 2014 haar bijdrage te leveren? Dat is morgen, 2014.

De heer Eric Van Rompuy: Volgens het Federaal Planbureau was er sprake van 3 miljard euro. Vorige week stelde minister Vanackere dat het maar 1 miljard euro is. We kunnen hier een discussie voeren over de vraag hoeveel er in maart moet worden gevonden om de begroting in evenwicht te houden, gelet op de lage conjunctuur. Sommigen gewagen van 300 miljoen euro, anderen van 600 miljoen euro. Ik bedoel maar dat we ons in een onzekere situatie bevinden. De economische toestand evolueert. Nu een discussie voeren over wat in 2014 de inspanning moet zijn die ook de deelstaten zullen moeten leveren voor dat begrotingsevenwicht in 2015, waarover inderdaad soms vragen worden gesteld, niet alleen in België, maar ook in andere landen, lijkt me een welles-nietesspelletje. Het is echter goed dat we daarover nadenken.

De heer Sas van Rouveroj: Laten we het er dan op houden dat we in feite wachten op het nieuwe advies van de HRF. Dat zal er in maart of april zijn. Vanaf dat moment zal er, neem ik aan, een uitnodiging komen voor een bijeenkomst van het Overlegcomité, en wordt er begonnen met de onderhandelingen over 2014 en 2015. Op dat moment zullen we ook de meest recente situatie kennen met betrekking tot de Europese eisen, die al dan niet zullen worden gewijzigd. Dan moeten er hoe dan ook tegen de zomer uitspraken volgen, ook voor Vlaanderen, over hoe die begroting 2014 eruit zal zien, in het kader van het grotere geheel van het Stabiliteitspact 2015. Dat lijkt me de juiste formulering.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer van Rouveroi, ik luister.

De heer Sas van Rouveroi: Is dat fout? (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

De heer Eric Van Rompuy: Er zijn hier ook een aantal fractieleiders aanwezig. We hebben maandag een discussie gevoerd over de vraag of er een commissie ad hoc moet worden opgericht met betrekking tot de staatshervorming. Zolang er federaal geen duidelijkheid is, is het goed dat we daarover van gedachten wisselen, maar ik meen niet dat we dat elke week kunnen doen. Nu moeten we wachten op dat advies van de HRF, op die teksten enzovoort.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Hermes Sanctorum tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot de Plantentuin van Meise - 913 (2012-2013)

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, u moet me beloven dat het de allerlaatste maal is dat de Plantentuin van Meise in dit parlement ter sprake komt. Ik dacht dat we dat hoofdstuk een paar weken geleden hadden afgesloten. (*Gelach*)

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, dat hangt van het antwoord af.

Dit gaat over de staatshervorming in de praktijk. Het betreft de Plantentuin van Meise. Minister-president, het heeft heel lang geduurd, maar uiteindelijk is het zover: een onderdeel van de Lambermontakkoorden van 2001 wordt uitgevoerd. Er is een samenwerkings-overeenkomst met de Franse Gemeenschap.

Een tijdje geleden hebt u in de plenaire vergadering echter gesteld dat er nog geen plaats is voor euforie, want dat er toch nog een en ander moet gebeuren. Zo moet er een Vlaams oprichtings-decreet komen. Er moeten uitvoeringsbesluiten komen enzovoort. Ook over de budgettaire gevolgen was nog niet alles helemaal duidelijk. Er moest nog een en ander worden opgehelderd.

Minister-president, wat is de stand van zaken? Welke timing wordt vooropgesteld om dat akkoord met de Franse Gemeenschap tot uitvoering te brengen? Zijn er al afspraken gemaakt over de financiële implicaties en de vraag welke departementen bijdragen? Staat er iets in het akkoord over de nieuwe onthaalinfrastructuur aan de Plantentuin van Meise? Op dit moment zijn er immers ook discussies gaande, onder meer met het gemeentebestuur. Het gaat ook over het al dan niet gratis openstellen van de Plantentuin voor de Meisenaars. Dat wordt dan gekoppeld aan die onthaalinfrastructuur aan een toegang van die tuin. Er is lokaal dus heel wat discussie, en dat komt eigenlijk door het gebrek aan duidelijkheid over die financiering. Kunt u daar wat meer duidelijkheid over brengen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Het Overlegcomité van 6 februari is historisch omdat we daar het ontwerpssamenwerkingsakkoord hebben ondertekend en geformaliseerd.

De volgende stap is de adviesaanvraag aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State over het ontwerp van instemmingsdecreet van het samenwerkingsakkoord. Deze week zou dat door de respectieve regeringen moeten worden gefinaliseerd. Nadien zal het Vlaams Parlement dit instemmingsdecreet kunnen finaliseren. Ik hoop dat dit nog voor het zomerreces van dit jaar kan.

Het is mijn bedoeling – en dat is een inspanningsverbintenis – om alles rond te hebben vanaf 1 januari 2014. Dit vereist langs Vlaamse kant nog de opstelling en goedkeuring van een

decreet houdende oprichting van een extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid 'Plantentuin van Meise'. Langs federale kant moet ook nog het koninklijk besluit houdende de overdracht van het personeel opgesteld worden. Daaraan dient ook de nodige goedkeuring te worden gegeven.

Wat het financiële aspect betreft, ga ik ervan uit dat we de Plantentuin opnemen in de opmaak van de begroting 2014. Er zijn nog geen afspraken gemaakt over de financiële implicaties en de bijdrage van de verschillende betrokken beleidsdomeinen. Het is inderdaad zo dat daar in de vorige legislatuur principiële beslissingen over genomen werden, maar die zullen in het licht van de actuele situatie moeten worden herbekeken.

In het samenwerkingsakkoord is er niet gesproken over de onthaalinfrastructuur. Dit zal een volledige bevoegdheid van de Vlaamse overheid zijn zodra de Plantentuin daadwerkelijk is overgeheveld. Op dat ogenblik zal dit het voorwerp kunnen uitmaken van een beheers-overeenkomst die zal moeten worden opgesteld tussen de Plantentuin en de Vlaamse Regering.

Wel is het zo dat het uitbouwen en het benutten van het toeristische potentieel een van de opdrachten is van de Plantentuin. Het dossier van de onthaalinfrastructuur is in dat verband dan ook prioritair en kan na de overheveling ook snel opgenomen worden. Het voorbereidend werk is volledig klaar en de plannen zijn uitgetekend. Zodra de nodige middelen – de raming bedraagt 600.000 euro – beschikbaar zijn, kunnen de nodige vergunningen worden aangevraagd en de werken worden gestart.

Ik ga ervan uit dat dit parlement zijn absolute medewerking en snelheid zal tonen om dit allemaal mogelijk te maken. Dan kan 1 januari 2014 effectief worden gehaald. Ik kan dit maar halen als iedereen in het Vlaams Parlement meewerkt. Ik reken ook op dat koninklijk besluit, enzovoort. Ik ga ervan uit dat we daarin slagen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, ik kan niet garanderen dat het de laatste keer is dat ik een vraag over de Plantentuin van Meise stel. Er is nog heel wat onduidelijkheid. Het parlement zal zeker geen remmende factor zijn in de uitwerking van het oprichtingsdecreet, het extern verzelfstandigd agentschap (EVA), enzovoort.

Ik zei daarnet dat de voornaamste bekommernis vandaag de financiële situatie is. Ik heb de indruk, en dat is ook normaal, dat de directie van de Plantentuin in Meise op zoek is naar nieuwe middelen. Zij heeft het gemeentebestuur gevraagd om in een extra dotatie te voorzien. Dat wordt gekoppeld aan een eventuele onthaalinfrastructuur en aan gratis toegang voor mensen uit Meise. Minister-president, ik begrijp dat over deze financiële situatie nog geen duidelijkheid bestaat en dat dit pas voor de begroting 2014 duidelijk zal zijn. Klopt dat?

Minister-president Kris Peeters: Ja.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, dan zal ik binnenkort nog eens een nieuwe vraag stellen.

De voorzitter: U zult goede elementen moeten hebben om die vraag hier te laten agenderen.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

■